

Tartalom

Ufómagazin

Azonosítatlan repülő tárgyak, jövő- és űrkutatás,
megmagyarázatlan jelenségek, parapszichológia

1993/12
79 Ft

Árnyak az ufókban

A „feltörhetetlen tojás”

A TELEPORTÁCIÓ TITKA

*Éjszakai
kapirgálók*

visszatért a kép, a kamerák már csak az „eget” mutatták, vagy közvetlenül az űrhajósokat és a leszállóegységet. Amikor pedig jóval később a leszállóegység elhagyta a Holdat, a kamerák csak akkor mutatták ismét a felszínt, amikor már túl messze volt ahhoz, hogy a részleteket szabad szemmel felismerhessék a nézők.

Eközben történt az a bizonyos „öt óras eset” is. Ismeretes, hogy az előre kiadott tervekben nem szerepelt semmilyen szünet. Logikus és érthető volt mindenki számára, hogy leérkezés után a két űrhajós azonnal kimegy az ismeretlen égitest felszínére. Am a leszállást követően váratlanul úgy döntöttek az illetékesek, hogy az űrhajósok maradjanak a különben igen szűk és kényelmetlen leszállóegységben. Az egész világra szóló (kivételt csak Kína és a szovjet blokk országai képeztek, de ez sem volt általános) közvetítést nem szakították félbe, csak éppen a Hold helyett a houstoni NASA-központ képeit láthatta a mintegy félmilliárd néző. És ez így ment öt teljes órán keresztül. Utána ismét kapcsolták a Holdat, és láttuk az űrhajósokat, amint kiszállnak és tevékenykedni kezdenek a Holdon. Utólag az amerikai hatóságok próbálták bemesélni a nagyközönségnek, hogy az öt óra benne volt az előzetes tervekben, de ez nem igaz. Nagy kérdés: mi történhetett ez idő alatt a leszállás helyén vagy környékén? Mit láthattak az űrhajósok ott és akkor?

LEHALLGATÓ MŰHOLDAK

Ma már ismertté lett, hogy a közvetítés megszakításáról az NRO Houstonban tartózkodó teljhatalmú megbízottja döntött. Az újságírók már 1969 júliusában kiderítették és a lapok is megírták, hogy a félbeszakítást egy ártatlan külsejű férfi intézte el, akinek senki sem tudta a nevét. De mi már tudjuk: nem is a neve volt fontos, hanem az, hogy honnan jött. Állítólag az NRO beleszólt a leszállóhely kiválasztásába is - de nem hetekkel vagy hónapokkal az expedíció előtt, hanem akkor, amikor már leszálláshoz készülődtek az űrhajósok! Feltehető hát, hogy nekik voltak információik arról, mi várhatja Armstrongékat a Holdon...

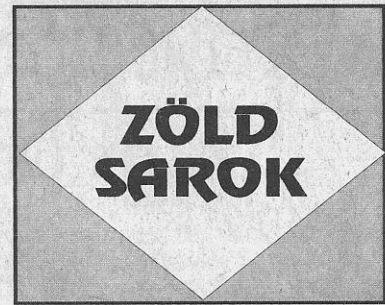
Volt egy kis botrány emiatt, ezért a kormányzat úgy döntött, az NRO-

nak a jövőben inkább afféle kereskedelmi tevékenységgel kell foglalkoznia a kémkedésen belül. A hetvenes években a szervezet a Szovjetunió és Kína fölé „zsinórban” lőtte fel a kém-műholdakat, amelyek révén lehallgatta a felszínen folyó telefonbeszélgetéseket. Hogy pontosan értjük: minden telefonbeszélgetést, nem csak a rádiótelefonokat. A műholdak eleinte fent köröző repülőgépeknek közvetítették a beszélgetések szövegét, később Nagy-Britannia és Ausztrália területén lévő földi állomásoknak. A módszer később fejlődött és már nem hallgattak minden vonalat, csak a kiválasztott, katonai és egyéb szempontok szerint fontos beszélgetéseket. Ez mintegy tíz évig tartott, amikor is Ausztráliában két, Nagy-Britanniában egy KGB-kémet letartóztattak. A Christopher Boyce, Andrew Lee és Geoffrey Prima hármasról kiderült: minden információt eladták az oroszoknak, azok folyamatosan tudták, mely vonalakat hallgatják le az NRO műholdjai, így az oroszok ezeken a vonalakon csak álbeszélgetéseket folytattak, így módon hamis információkat küldtek az amerikaiaknak. Ez nagy csapás volt az NRO-nak, ezért felhagyott a más „cégekkel” történő együttműködéssel, s inkább az ufóügyek eltussolására specializálódott.

A SZÉTHASADT PILÓTA

Az NRO a nyolcvanas évek közepén hallatott ismét magáról. 1985. szeptember 11-én a Minnesota állambeli Fergus Falls-ban rengeteg szemtanú látta, amint egy csapat ufóra vadászgépek támadtak. A csatározás alatt és után a katonai hatóságok lezárták az egész környéket és rejtélyes tárgyakat szállítottak el a helyszínről. Többek között lelőtt amerikai pilóták holttesteit is. A sajtónak csak az utóbbiak egyikéről sikerült egy fényképet készítenie boncolás előtt; a szerencsétlen férfi teste úgy nézett ki, mint egy széthasadt labda. Ekkor jelent meg utoljára nyilvánosan az NRO egyik embere. A tévékamerák előtt mesteri módon, több mint egy órán keresztül állta az újságírók ostromát úgy, hogy semmit sem mondott, folyamatosan mellébeszél.

Azóta kevesebbet hallani a szervezetről, de naivság lenne azt hinni, hogy megszűnt létezni. Biztosan működik és tevékenykedik most is, efelől ne legyenek kétségeink.

TRANSZFORMÁTOR

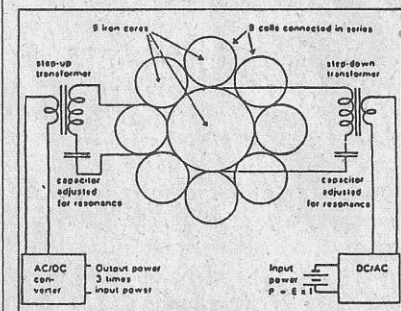
Az olvasók előtt már ismert Nikola Tesla mellett érdemes megemlíteni egy másik kutatót, aki körülbelül 300 százalékos teljesítményű energiaki-nyerőt alkotott. Az amerikai Hubbard nevű feltalálóról van szó, akinek a keresztnevét sem őrizte meg a történelem. A fennmaradt nagyon kevés információ szerint 1919-ben készítette el első készülékét, de híradás csak 1928-ból származik a Seattle Post Intelligence nevű újság szeptember 27-i számában.

Ez a készülék egy furcsa transzformátorhoz hasonlított, melynek „vasmagjai” is rétegeltek, azaz ferromágneses anyagokból, lágymágneses anyagokból és tekercsekéből, vezető anyagokból állt. Igen kevés információ maradt meg erről a készülékről.

Azt tudjuk, hogy nagy frekvencián működött és a primer tekercshez nyolc, kisebb átmérőjű szekunder tekercs tartozott (lásd ábra), melyek párhuzamosan voltak kapcsolva. Az egész rendszer rezonanciára volt kiharangolva, és ebben a rezonáns munkapontban lehetett ezt a bizonyos háromszoros teljesítmény-kinyerést megtalálni.

Ha pusztán ez az újsághír maradt volna meg, azt mondhatnánk, hogy képzelődés az egész. Azonban a később és máshol kidolgozott rendszerek nagyon hasonlítanak a Hubbard-féle teljesítmény-transzformátorhoz és így történetileg állíthatjuk, hogy Tesla után Hubbard volt a következő, aki teljesen más szerkezetet, s talán mindmáig a legjobb szerkezetet készíttette.

EGELY GYÖRGY

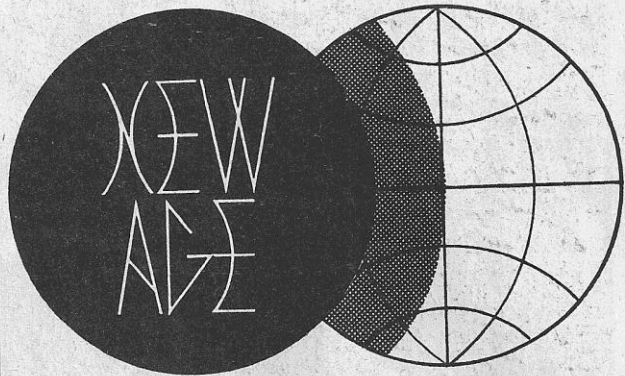
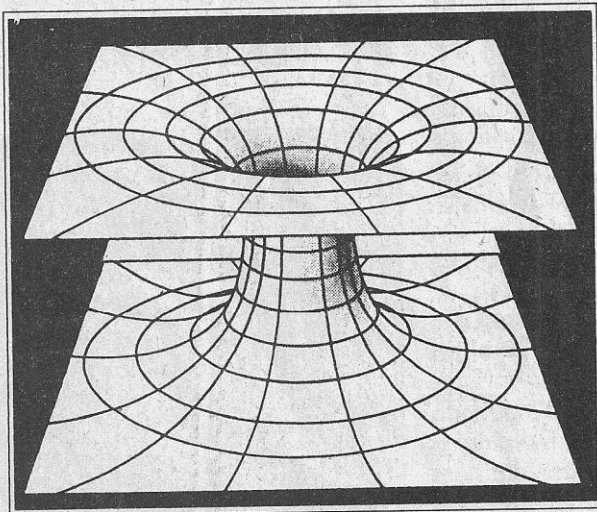

A TELE- PORTÁCIÓ „TITKA”

Az elektromágneses hullámok interferenciájakor az azonos fázisban találkozó hullámok erősítik egymást (vektoros összeg jelentkezik), amelyek két azonos erősségű hullámot feltételezve kétszeres amplitúdót hoznak létre, míg az ellenfázisban találkozó hullámok gyengítik, vagyis azonos erősséget feltételezve kioltják egymást. Ez az utóbbi eset az, amire a klasszikus fizika nem tud mit mondani, egyszerűen elmegy mellette. Pedig ez óriási probléma, ha elektromágneses hullámokról van szó, mert ez azt jelentené, hogy az elektromágneses hullám – mint maga az ideális, legtisztább energia –, egyszerűen eltűnik, semmivé válik, ami minden, csak nem energiamegmaradás. Egy kicsit más a helyzet mechanikus rezgéshullámok, mint pl. a hang esetében. Ekkor a kioltás esetén nagy erők jönnek létre, amelyeket a közeg folyamatos, intenzív deformációja során fellépő veszteségek hővé alakítanak. Itt is megfigyelhető egy minőségi változás, ami a mechanikus rezgési energiát egy magasabb rendű energiává, hőenergiává, vagyis elektromágneses energiává alakítja.

Visszatérve az elektromágneses kioltás esetére: a hővé alakítás több ok miatt is kizárható. Először is

AZ EINSTEIN-RESEN HÍD MODELLJE SZERINT AZ ŪRHAJÓK MÁS IDŐBEN ÉS MÁS HELYEN IS FELBUKKANHATNAK

azért, mert elektromágneses hullámok terjedéséhez nem kell közeg (csak tér). Másodszor, nincs olyan ismert fizikai effektus, amely egy alacsony frekvenciás elektromágneses hullámot (pl. rádióhullám) egy magasabb frekvenciatartományba (hőhullám) transzponálna (és mindezt közeg nélkül). Harmadszor logikusnak tűnik az a következtetés, hogy itt is egy minőségi ugrás, minőségi változás következik be, amit én az energia–anyag–átalakulásban látok. Ezen elv alapján mindenütt, ahol elektromágneses hullámok vannak, interferencia is létrejön, (ha másképp nem is, a visszaverődések következtében), azaz a hullám anyaggá alakul. Ez egy komoly problémát vet fel, génhiba.

A gyakorlatra visszatérve: a kioltás létrehozása nem probléma. Nagyobb gondot a vizsgálata jelentett, pontosabban az, hogy ugyan milyen anyag keletkezik, és mivel nagyon kicsi mennyiségű (az $E = m \cdot c^2$ átrendezésével számítható, bár ennek csak a fele marad itt, ha igaz), hogyan lehetne felfogni, kimutatni. Szerencsére a logika, no meg a szerencse segítségre sietett.

Abból indultam ki, hogy olyan anyagnak kell létrejönnie (alacsony energiaszintű folyamatoknál, ami alacsony frekvenciát és kis teljesítménysűrűséget jelent), amely létrejöttével az atommagok stabilitását nem befolyásolja. Ellenkező esetben az atom magjának megbontásával minden radioaktív válna ilyen átalakulás közelében, alacsony energiaszinteken is. Mivel ilyet nem tapasztaltam, az első tipp az elektronra (pontosabban, ha létezik az elektron kisebb építő köve, akkor arra) esett. Magasabb energiaszinteken már nem csak elektron, hanem az atommagot alkotó alap építőkövek is létrejöhetnek. Valószínűleg az ufóleszállási helyeken a visszamaradó sugárzás ennek következtében alakul ki, a fű tipikus megperzselődése is nagyfrekvenciás tér jelenlétére utal. Ugyanakkor a levegőt egy bizonyos teljesítménynívón felül gerjeszti, és így világitva UV-sugárzás is, valamint tipikus ózonszag is létrejön. Az embereken mind az UV-, mind a radioaktív sugárzás a tipikus égési és egyéb nyomó-

kat (például sugárbetegséget) hagyhat, ha a bekapcsolt hajtóműhöz közel kerülnek.

Vizsgálódní kezdtem, és úgy tűnik, szerencsém volt. Minden jel szerint elektron (legalábbis töltéssel rendelkező részecske), és valószínűleg ezzel egy időben a másik térbe való átugrással pozitron keletkezik. A kísérletet (egyszerű eszközökkel) sokszor, sokféleképpen elvégeztem, sokfajta önellenőrzést, kizárást végeztem, a vége mindig az volt, hogy töltéssel rendelkező részecske keletkezik. A megkülönböztetést a térben már jelenlevőktől az segítette, hogy a jelek szerint az *átalakulásnak két fázisa van*. Először az energia csak gyűlik valahol a tér egy pontján (ekkor még nincs valós elektron), majd hirtelen kipattan a semmiből. Ez a hirtelen kipattanó elektron jól megkülönböztethető a térben már jelenlevőktől. Mágneses és elektromos impulzusokat lehet tapasztalni. Az ufók környezetében létrejött intenzív mágneses vihar ennek a jele is lehet. Az ufók fényhullámokat is felhasználhatnak a jelenség létrehozására. Ekkor villanásszerű jelenségeket tapasztalunk. Azt nem tudtam kideríteni, hogy esetleg nem egy már ott lévő elektront lök-e meg a hullám, és ezt érzékelem?

GYÓGYÍTÓ KEZEK

Már az ősi Izrael is megosztották Jézus csodálatos gyógyításai, és ez a víta változatlan hevességgel tart még napjainkban is. De vajon, hogyan látja ezt a beteg? – kérdeztük Almásy Andornét, aki bél- és vesepanaszokkal kereste fel Sándor Gyulát.

– Először egy bizsergető, forró, kellemes hullámzást éreztem, mely lassan elárasztotta az egész testemet. Nagyon különös érzés volt, a vesék okozta fájdalmaim, lassan szűnni kezdtek. Mintha láthatatlan kezek puha ujjai masszíroznák az ember belső szerveit. Csodálatos nyugalmat éreztem. Hetek óta tartó rosszulleteimnek már nyoma sem volt. Végre ismét egyedül mehetek az utcára.

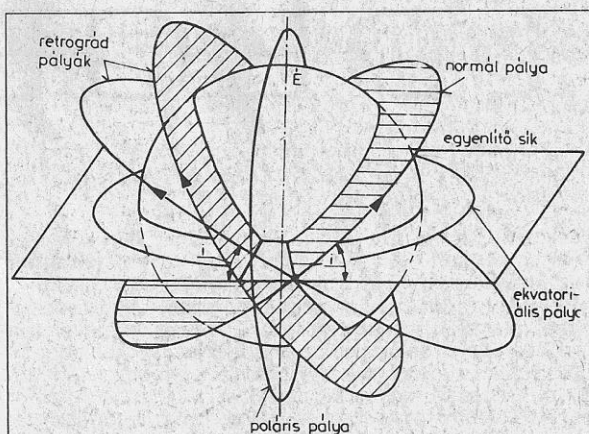
– Volt már azóta orvosi kontrollvizsgálaton?

– Természetesen. Sándor úr kért meg rá, a 12-ik kezelés után. A leleti eredmények, a mostani közérzetemet igazolják.

– Örülök, ha betegeim felkeresik a kezelőorvosukat – vette át a szót a természetgyógyász –, elsősorban saját megnyugtatójukra kell a visszajelzés, természetesen nekem is jólesik olvasni az eredményt. Nézze csak ezt a leletet. Itt az áll: „a beteg 1986 óta jobb oldali arcidegszámbában szenved. A természetgyógyász kezelése után, teljesen tünetmentes lett.” A hölgy, két hétig járt hozzám. Nagyszerű érzés látni, az emberek arcán az örömet.

– Hol lehet Önt megtalálni?

– A gyógyításhoz nyugalomra van szükség, őszinte, felszabadult légkörre. Ezért az időpontokat, mindenkinél előzetesen a 1587-851-es telefonszámon egyeztetni szoktuk.

TERMÉSZETES ÉGITESTEK PÁLYÁI

Arra gondoltam, hogy interferencia anyagmentes térrészben is létrejön, tehát nem szükséges, hogy ott bármi legyen, így kizártam (logikailag) a meglökött elektronverziót. Annak érdekében, hogy kicsi energiákat kelljen bevetni, meg kellett oldani egy aprónak látszó problémát, az elektromágneses hullámok (rádiófrekvenciás) nagy energiasűrűségben való előállítását. Magyarul, minél kisebb kimenő teljesítmény segítségével, minél kisebb térfogat, minél nagyobb energiával való gerjesztését.

Úgy tűnik, a kísérlet sikerült, és a végeredmény neveltségesen egyszerű lett. Az eszköz működik vevőantennaként is. Egy ilyen használok 103 MHz-en zsebrádiómon, mivel kis méretei vannak (2x1 cm). Ez is abba az irányba visz, hogy megfelelő teljesítmény esetén (és abban bízom, hogy az energiasűrítés segítségével viszonylag alacsony, számomra is elérhető teljesítménynél) előáll a kívánt hatás. Ezzel az effektussal úgy képezem a teleportációt, hogy minden elektron keletkezésével egyidejűleg pozitron is keletkezik, ami a „nulla” vagy „hipertér” falán lyukat ütve átugrik az ellentérbe. Ha ez a természetben található elektromágneses hullámok következtében (hő, fény, UV-RTG, RF stb.) jön létre, apró lyukat ütve a tér falába, a hozzá közel eső anyagi részecskéket is magával ragadhatja.

Felvetődött ennek kapcsán az a feltételezés, hogy az elektromágneses sugárzásnak génkárosító hatásmechanizmusa éppen az, hogy az örökítő anyagból részletek teleportálódnak. Akkor sem jobb a helyzet, ha anyag teleportálódik génjeinkbe. Továbbmenve, ha az ellentérben valahol olyan helyen történik nagymértékű energia-anyag-átalakulás, ami fedésben van terünkkel, a beugráló elektronok gerjeszthetik a levegőt, ezáltal titokzatos hologramszerű fényjelenségeket hoznak létre.

SZAMOSKÖZI JÁNOS
(HUFON)

UFÓMAGAZIN 19

A gömbvillám a felhőkben felvillanó, időnként le-lecsapó villámról kapta a nevét, és e név bizony eléggé félrevezető. Maga a gömb előtag ugyan találó, hiszen többnyire gömb alakú, néhány centiméter vagy néhány tíz centiméter átmérőjű, vörösen, sárgán, esetleg kékesfehéren világító gömbről van szó, amely egy helyben lebeg, lassan imbolyog, esetleg sebesen cikázik. Hasonlít még a villámhoz abban is, hogy esetenként ez is nagyot durran, és úgy néz ki, mintha ugyancsak kapcsolatban lenne az elektromossággal. Ezen az alapon viszont a villanykörtét elnevezhetnénk körtevíllámnak; és itt már világosan érezhető lenne, hogy a névben a „villám” szó megtévesztő.

SZÉTSUGÁRZÓ ELEKTRONOK

A gömbvillám sokkal jelentősebben különbözik a villámtól, mint amennyire hasonlít hozzá. Sőt, olyan extrém, hihetetlen tulajdonságai is vannak, amelyek miatt a profi villámkutató szakemberek között még manapság is akad olyan, aki egyszerűen nem hiszi el a létezését. Vizsgáljuk hát meg a gömbvillámok néhány különleges tulajdonságát!

A gömbvillám valódi mérete gombostűfejnyi vagy még ennél is kisebb. A fénylő gömb körülötte a szétsugárzó elektronok által gerjesztett levegőmolekulák fénye, afféle aura. Amikor ez az aura halvány, illetve áttetsző volt, a

SEMLEGES ELEKTRONOK A GÖMBVILLÁMBAN

megfigyelők látni vélték a közepében egy kis fekete magocskát. Ugyancsak bizonyíték a gömbvillám kis méretére, hogy keresztül tud menni a kulcslyukon; ilyenkor az aura kicsire összehúzódik vagy eltűnik, majd áthaladás után újra az eredeti méretét veszi fel.

Az igazán nagy gond a gömbvillámmal annak hihetetlenül nagy elektromos töltése, ami akár 100 coulombnyi is lehet. Az elektromos töltések kiáramlását nagyon sok mutatja: a közeli megfigyelőnek égnek áll a haja az elektrosztatikus feltöltődéstől, a szénásszekereken függőleges irányba rendeződnek a szénaszálak, a vaskályhának kivágódik az ajtaja és kiugrik a gömbvillám stb. Mindez azonban csak jellegében mutatja a töltésáramlást. Mennyiségi mérést (becslést) viszont olyan esetekben volt mód végezni, amikor

szemtanú látta, hogy gömbvillám telepedett rá a magasfeszültségű távvezetékre, és ugyanakkor tönkrement a rendszer biztosítóka. A nagy teljesítményű, lomha biztosítékot nem lehet becsapni: tartós, számottevő ideig ható nagy áramtöbblet kell ahhoz, hogy kiolvadjon. E biztosíték paramétereiből számították ki a fent említett töltésmennyiséget.

A 100 coulomb töltés roppant magas értékét az alábbi példákon keresztül érzékelhetjük. Ha ezt a töltésmennyiséget ráhelyeznénk a Földünkre, akkor felszíne mintegy 130 ezer volt potenciálra kerülne. Ha pedig kiszámítjuk a gömbvillám mondjuk 1 mm-es magja körül kialakuló feszültséget, 2 trilliárd voltot kapunk eredményül. Természetesen ilyen gigantikus feszültség nem maradhatna fenn tartósan, sőt már jóval kisebb értéknél kiszűrne nagyerejű villámlás formájában, hiszen a levegő áttető szilárdsága mindössze 30 ezer volt/cm.

MODELLEZETT GÖMBVILLÁMOK

Sok neves fizikus próbálkozott a gömbvillám fizikai modelljének kikísérletezésével, kevés sikerrel. Ezek közül az egyik legjobb és gyakran idézett modellt P. Kapica alkotta meg. Szerinte a gömbvillám pár száz fokos hőmérsékletű izzó levegő (plazma), amelyet saját belső árama és mágneses tere stabilizál. Fűtésére, az energia-utánpótlására elektromágneses állóhullámokat feltételez, amelyek valamely különleges ok folytán a Földet körülvevő deciméteres rádióhullámokból (villámok, tévéadók stb.) egy bizonyos helyen összesűrűsödnek. Mint a többi gömbvillám-modellnek, úgy ennek is az a problémája, hogy csak egy-két tulajdonságát magyarázza meg a gömbvillámnak.

Mint láttuk, a töltés kibocsátás a gömbvillám-elmélet kulcskérdése, erre a Kapica-elmélet semmilyen választ nem próbál és nem is tud adni.

De ugyanígy nem képes megmagyarázni a gömbvillám nagy explozív erejét (néha egy egész

házsört képes megrongálni), és a méretéhez viszonyított rendkívül nagy energiatartalmát (előfordult, hogy egy hordónyi vizet is elpárologtatott). Nem tartható fenn továbbá az elmélet eredeti feltevése, hogy az energia-utánpótlást a környezetéből kapja, amint a gömbvillám zárt térbe (épület belsejébe, vaskályhába stb.) hatol be, hiszen a falak leárrnyékolják az elektromágneses hullámokat.

A Kapica-féle és a többi villámot magyarázni próbáló elméletnek a nyilvánvaló hiányosságai és gyengeségei ellenére óriási az érdeme: elindultak a jelenség tudományos feldolgozásának útján, lehetővé téve, hogy az utánuk jövők az elméletalkotás nehézségeit felmérhessék és a zsákutcákat elkerülhessék. Ezzel ellentétes hatású az a magatartás, amikor a sok extrém és ellentmondásos tulajdonság látán néhány kutató még a gömbvillám létezésének lehetőségét is megtagadja.

A LÁTSZAT CSALI

Ha meggondoljuk, itt nincs szó nagyszámú ellentmondásról, hanem csupán egyetlen egyről: mind ez ideig úgy „tudtuk”, hogy az egymű töltések erősen taszítják egymást, tehát „lehetetlen” az elektronokat gombostűfejnyi kis térrészbe összesűríteni. Nos, tekintsünk el eme meggyőződésünktől, hiszen a természet itt előttünk, a gömbvillám példáján keresztül mutatja be, hogy lehetséges az, amit mi eddig lehetetlennek hittünk. A nagyszámú elektron benne van az igen kis térrészben, anélkül, hogy azonnal szétrobbanna.

A legfontosabb feladat ennél a pontnál a természet ezen törvényének tudomásulvétele. Maga a magyarázat, hogy miért lehetséges ez, csupán másodlagos. Mondhatjuk például azt, hogy az elektronokat ugyanígy összeragaszthatja valami (pl. az erős kölcsönhatás), mint az atommagban a protonokat és a neutronokat. Ehhez persze a tér egy pontján olyan különleges fizikai feltételek kellene, amelyek létrehoz-

zák, illetve lehetővé teszik az összesűrűsödés, a kikristályosodás folyamatát.

Mondhatjuk egyszerűen azt is, hogy az elektronok semlegessé váltak, elvesztették elektromos töltésüket. Vagy még inkább, hogy az elektromos töltés ugyan megmaradt, de elvesztette taszító tulajdonságát, ami talán nem is a lényege, mint ahogy hisszük. Használhatunk még a magyarázathoz általánosító, részecskefizikai fogalmakat is, és azt mondhatjuk, hogy az elektronok átmentek fermion állapotból bozon állapotba. A fermionok, mint tudjuk, exkluzív elemi részecskék (proton, elektron hiperonok stb.), melyek igyekeznek egymástól távol kerülni, a bozonok pedig (foton, pi-mezon stb.) szeretik egymás társaságát, ha tehetik, egy csoportba gyülekeznek. A most megkapott gömbvillám-modellünk rendkívül egyszerű, és így fest: mintegy 100 coulombnyi (kb. 10^{20} darab) elektron, mely átmenetileg elveszítette taszító hatását és összetapadva egy kis magocskát alkot.

A fentiek alapján a gömbvillám számos tulajdonságát meg tudjuk magyarázni. A gömbvillám teste, azaz a belső mag súlya kisebb, mint egy porszemé, tehát könnyedén lebeg a levegőben. A mag felszínéről folyamatosan „párolognak el” az elektronok, nyerik vissza a taszító tulajdonságukat, és nagy sebességgel szétrepülve gömb alakban ionizálják a levegőt. Ha ez a „párolgás” tökéletesen szimmetrikus, úgy a gömbvillám egy helyben lebeg, ha aszimmetrikus, úgy hajtóerőt fejt ki, a mag elindul valamerre. A mag mérete nagyon kicsiny, ezért szinte nincs légellenállása, nem probléma elfogadni, hogy a gömbvillám szélle szemben is haladhat, sőt képes együtt repülni egy lökhajtásos repülőgéppel.

Ha elképzeljük, hogy a semleges elektronok valamilyen okból hirtelen újra taszítani kezdik egymást, akkor a hevesen robbanó dinamit modelljét kapjuk meg, csak hogy nagyságrendekkel erősebb változatban. Az összesűrített elektronhalmaz rendkívül nagy belső energiát hordoz,

és adott esetben rendkívül erős robbanásra lehet képes.

IZZÓ VILLANYKÖRTE

A gömbvillám számos tulajdonságát lehetne még megmagyarázni a „semleges elektronmag” modellel, de fontosabb, hogy felfigyeljünk rá: a természet más esetekben is demonstrál példákat a semleges elektronokra. Itt említhető például, a szupravezetőben különlegesen viselkedő elektronok esete. Ha bizonyos félvezetőket erősen lehűtünk – hogy ne zavarjon a túlzott elektromos sűrűség és a hőmozgás –, az elektronok egymás közelébe mennek és szoros párokká rendeződnek. A hivatalos indoklás az összetartó erőre a párt alkotó elektronok ellentétes spinje, bár arra már nincs magyarázat, hogyan, miként fejtené ki a spin illetén hatását.

Egy másik példa. Ismertek parafenomén személyek olyan jól dokumentált mutatóványai, amikor az illető kézbe fog egy villanykörtét, és az belül világítani, fluoreszkálni kezd. A jelenség olyan, mintha elektrosztatikus feltöltődésről, illetve kisülésről lenne szó, de az illető személynek nem áll égne a haja a sztatikus feltöltődéstől, kézfogása nem jár áramütéssel. Jó magyarázatnak tűnik, hogy testének valamely pontjában apránként egy semleges elektronokból álló magocskák alakult ki. Ez a mag a villanykörte fém részének megérintésekor elkezd lebomlani, és néhány másodpercig vagy néhány percig folyamatosan töltésutánpótlást biztosít.

Végül is nem zárható ki, hogy az emberi test bonyolult rendszerének valamely pontján ugyanúgy kialakuljon töltésfelhalmozás semleges elektronokból, mint ahogy szabad téren a „semmiből” kialakulhat a gömbvillám. A megismerés jelenlegi alacsony szintjén a tények tudomásulvétele és a legegyszerűbb konzekvenciák levonása az első és legfontosabb lépés. A jó magyarázatra és a végleges elméletre néhány évet, évtizedet bizonyára még várni kell.

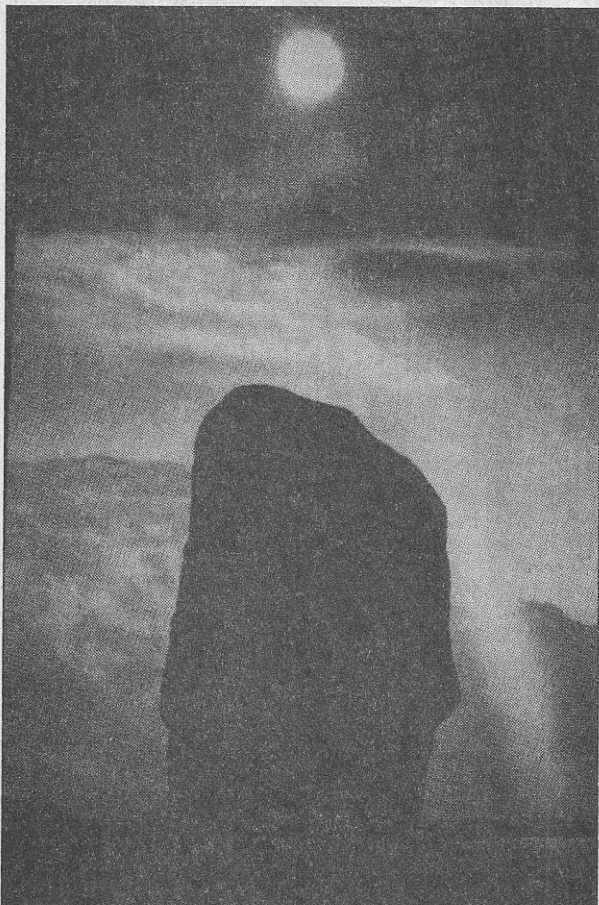
TASSI TAMÁS
(Ufoco)

UFÓMAGAZIN 29

TITOKZATOS

Régóta szállingóznak hírek arról, hogy Dél-Amerikában hatalmas barlangrendszerre bukkantak az Andok hegyláncai alatt. Egyetlen ottani kormány sem sietett megerősíteni e hírt. Ez érthető is, hiszen egy barlangrendszer stratégiai jelentőségű. Ráadásul ez a rendszer az összekötő alagutakkal, termekkel, egyebekkel együtt mind-mind mesterséges eredetű, nem a természet produkálta. A kormányok hallgatnak. Úgy látszik, e témára vonatkozóan nincs semmilyen információjuk. De ilyen információ a megelőző századok írott anyagaiban sem rejtezik. Csak a legendákban, mítoszokban van – áttételesen – valami támpont az objektum létrehozóján.

Mindezek ellenére ez az objektum létezik. Ha nem földi emberek hozták létre, akkor kik? A kezdeti vizsgálatok szerint olyan technikával készítették a szobákat, összekötő folyosókat és más létesítmé-

nyeket, amilyen technikáról a XX. század embere még csak álmodik, viszont nem birtokolja. Csak egy lehetőség maradt ezután számunkra: feltételezni, hogy az egész föld alatti birodalmat ismeretlen – földönkívüli – személyek készítették meghatározott céllal és terv alapján.

A létesítmény egyébként folyosókból, álcázott szellőzőaknákból, termekből áll, s *mintegy ezer kilométeren át húzódik az Andok gyomrában, mélyen a felszín alatt*. Egy ilyen objektum állandó vagy átmeneti tartózkodásra egyaránt alkalmas. Biztosan elrejt a menekülő – üldözött? – csoportokat a vizsla tekintetek elől. Támadás (atom-, lézer- és légítámadás) esetén is biztos védelmet nyújt. Az építők mindezekre tekintettel voltak. De gondoskodtak arról is, hogy legyen tartalék bázisuk. Legalábbis erre enged következtetni az a hír, hogy Anatóliában hasonló színvonalú építményrendszerre bukkantak.

A földi ember számára a legendák bizonytalan közlésein túl nincs semmi megfogható nyoma annak, hogy az egykori építők használták volna létesítményüket. Bár attól, hogy mi, gyalgó emberek nem érzékeltük és nem érzékeljük, a használat, az igénybevétel megtörténhetett és megtörténhet ma is. Egy biztos, az *indiánok, akiknek a területe alatt ez az alagútrendszer elhelyezkedik, tudnak a titokzatos létesítményről*. Ám az oda igyekvő idegeneket erőszakkal vagy más eszközökkel távol tartják a bejáratoktól (vagy kijáratoktól, vészkijáratoktól). Beszélni pedig nem beszélnek. Pedig ma már nyilvánvaló, hogy olyan titkok rejlenek a föld alatt, amelyek kihatással lehetnek az egész Föld életére.

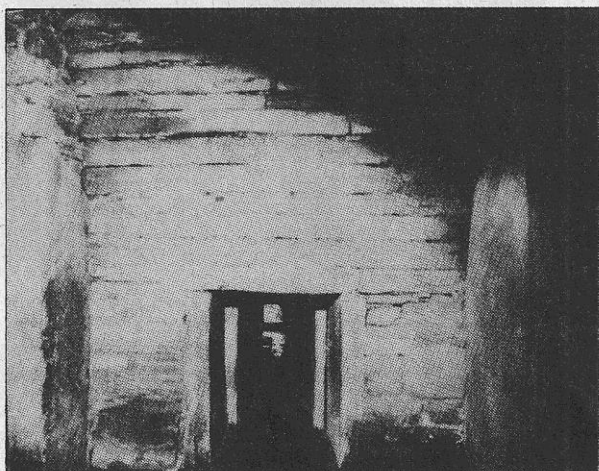
A HALÁL BIRODALMA

Ha a dél-amerikai indiánok hallgatnak is, a különböző hősí énekekben és mondákban fellelhető titokzatos föld alatti birodalmakról – mint a halál birodalmairól – szóló legendák kulcsot adhatnak e titkok megfejtéséhez. A sumérok ránk hagyták az Ereskigal leírását, s az ott zajló életet. A halálról, mint képzetről és életjelenségről volt ismeretük, de honnan vették, hogy a föld alatt élet van, az ottani különös, de tőlük alig különböző lények miként élnek, ráadásul vígan abban a sötétségben, amikor a halottaikról leírták, hogy azok csak agyagot meg homokot esznek, és részük a soha vissza nem térés. Ugyanezt a föld alatti lényekről nem írták le. Nem lehetséges, hogy itt összeolvadt a halál utáni lét és

TITOKZATOS

ÉPÍTMÉNYEK

AZ ORKNEY-SZIGETEKEN TALÁLHATÓ SIRKAMRA FALAI SZOROSAN EGYMÁS-RA CSISZOLT KÖVEKBŐL ÉPÜLTEK

egy titokzatos nép föld alatti életének a híre, ismeret-anyaga?

A korabeli tudósításokat olvasva az az érzése az embernek, hogy divattá vált az alvilágba történő leereszkedés vagy a pokoljárás. Gilgames ugyanúgy megteszi ezt a riasztó utat, mint Odüsszeusz; az egyiptomiak királyai is járnak a maguk alvilágában; nem csodálkozhatunk azon, hogy vállalkozott erre az útra Orfeusz is, Aeneasz is, Menipposz is; a sok epigon közül pedig megemlíthetjük Tar Lőrinc pokoljárását.

Ha csak az előbbieket föld alatti élményeit vesszük bonckés alá, nyilvánvalóvá válik, hogy tudósítanak egy vagy több központi létesítményről, összekötő folyosókról, androidlényekről és az azok által végzett különféle tevékenységről. Ez megerősíti azt a gyanút, hogy azok, akiknek érdekében állt, hogy a föld alatti létesítményekről lehetőleg semmi se szivárojjon ki, a föld felszínére küldték azokat a propagandistákat, akiknek tiszte volt elvegyülni a fenti népek között, és elhíresztelni a föld alatti világban zajló kegyetlen történetek hírére, hogy így elriasszák az embereket az ott rejlő titkok utáni érdeklődéstől. Nem lehet kizárni, hogy ezek jelentek meg a sokféle irodalmi remekműben, s miközben segítettek megerősödni a túlvilágképzetet, elfedték az igazi lényegeket, a föld alatti labirintusokat, alagútrendszereket. Nem kell ahhoz örülni, hogy feltételezzük, a ránk maradt irodalmi remekművek közvetve igenis szolgáltatnak információt nemcsak a túlvilág-

ról, mint képzetről, hanem az ismeretlen által létrehozott alagútrendszer életéről, történéseiről.

HALOTT VÁROS

Mindez ma még szokatlannak hangzik. Képzeljük el, hogy mit gondolhattak azok a novgorodi kereskedők, akik a XV. század második felében Jugriába és a vele szomszédos szamojédok földjére eljárva tapasztalták mindazt, amit a *novgorodi legendás kéziratokban* ránk hagytak. Mivel e kereskedők a saját maguk által látottakról, hallottakról számolnak be kb. ötszáz évvel ezelőtt, cifra kép kerekedik ki. Az egyik tudósítás – s ezért említettem a novgorodi kéziratot – *egy halott városról, valamint azokról az emberekről ad hírt, akik a föld alatt vándorolnak: „föld alatti utakon vándorolnak valamelyik folyó mentén, és éjjel-nappal tűzzel járnak és egy tóhoz jutnak ki”*.

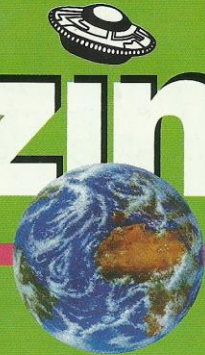
Anucsin orosz tudós 1910-ben könyvet jelentetett meg a legendás kéziratról. Ebben közli, hogy a történet színhelye az Altáj-hegység. S azért éz, mert itt gazdag telékeket találtak. A csudok, akik egykor ott éltek, föld alatt bányákat ástak, hogy rézércet bányásszanak. Ők lehetnek ezek a föld alatt járó emberek. De tudósít Anucsin arról is, hogy *a szamojédoknak van föld alatt élő emberekről szóló mondájuk. A szamojédok ezeket szyrteknek nevezik, és azt mondják, hogy ez olyan nép, amely már előttük is ott lakott azon a vidéken, és az ő odaérkezésükkor eltűntek a föld alá, és még ma is ott élnek, hód-, róka- és mamutcsordákat őriznek. Igen gazdag nép ez – vélekednek róluk a szamojédok –, birtokukban sok ezüst, réz, vas, ólom és cink van.*

A novgorodi névtelen kereskedők csak föld alatti utakon vándorló emberekről tudósítanak. A szamojédok mondája viszont olyan emberekről ad hírt, akik eltűntek a föld alá, és még ma is ott élnek. Mivel az Altáj változatos talajú és növénytakarójú, helyenként örök hóval borított hegy – Beluha nevű csúcsa 4506 méter magasan van a tengerszint felett –, ráadásul kapcsolatban áll a Szaján-hegységgel, minden feltétel adott ahhoz, hogy – mint Dél-Amerikában – itt is létrehozzák az alagútrendszert azok a titokzatos építők. Elhagyott bányákat valóban találtak ott az oroszok, sőt, azok némelyikét tovább tudták művelni, alagútrendszert viszont nem. De felmerül: egyáltalán, kerestek ilyet?

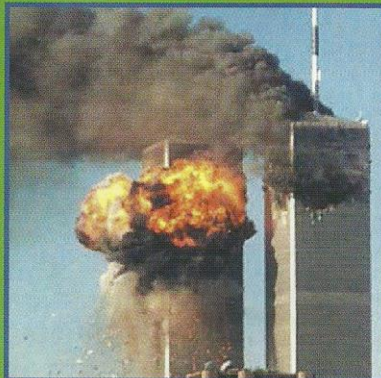
VARGA MIHÁLY

EMBEREK

Ufómagazin

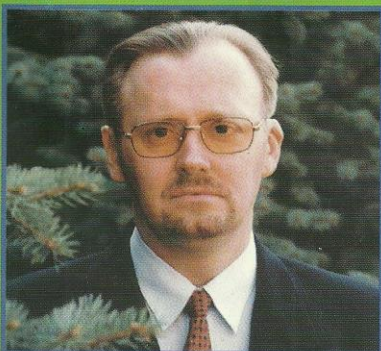
Megmagyarázatlan jelenségek, jövő- és űrkutatás, parapszichológia, ezoterika, természetgyógyászat

Amerikai tragédia

A Szent korona időkódja

Kozmikus energia

GRAVITÁCIÓS HULLÁMOK

Egy ufókutató
szervezet
SÍRKÖVÉRE

Lappiramis

Három évvel ezelőtt az Úfőmagazin egyik száma valamelyik Moszkva melletti tórol közölt egy képet, ahol piramisformák lettek felépítve. A piramisok megtisztították a tó elszennyezett vizét. Azóta sokat foglalkoztam a piramistémákkal. Tavaly májusban elkészítettem az első LAPPIRAMIS-omat, melyet azóta újabbak követtek, új méretekkel és új formákkal. Úgy érzem ezzel kutathatóvá vált(ak) az oly misztikus megmagyarázhatatlan piramis energia(k).

Mi a LAPPIRAMIS? A lappiramis sok-sok (több száz) negatív piramisforma egy lapba belenyomva. A lap egyik fele sima, a másik mintás – „piramisolt”. A lap mindkét fele energiát sugároz. A két oldal által sugárzott energia eltér egymástól, bár mindkettő élőlénybarát pozitív sugárzás. A sima oldal + a „piramisolt” oldal – elektromos polaritást mutat megfelelő eszközökkel mérve. A LAPPIRAMIS sugárzása (mérettől függően) akár 2-10 m távolságra is mérhető, érzékelhető! Az eltelt több mint egy év (mely rövid idő) sok-sok kísérletre adott módot és bizonyította Max Tóth magyar származású író és piramis kutató hipotézisét a piramisokról, hogy a „Gyógyító” Piramis a múlt kincse, a jövő forrása a piramis energiája!

A XX. század tudománya a környezetszennyezés területén nagyot „alkotott”, ezen század feladata lesz (talán nem későn) helyrehozni a csak profitérdekelt „múlt” hibáit. A LAPPIRAMIS egy új energiaforrás, mely aktivizálja, harmonizálja az élőlényekben (mikrobák, állat, növény, ember) az életerő más néven chi áramlását. A LAPPIRAMIS sima oldala yang jellegű a piramisolt oldal yin jellegű energiákat sugároz.

Az emberi szervezet belső órája alábbiak szerint:

- 0100 - 0500-ig yin jelleg máj – tüdő szervek.

- 0500 – 0900-ig yan jelleg vastagbél – gyomor.
- 0900 – 1300-ig yin jelleg szív – lép – hasnyálmirigy.
- 1300 – 1700-ig yan jelleg vékonybél – epehólyag.
- 1700 – 2100-ig yin jelleg vese – szívburok.
- 2100 – 0100-ig yan jelleg epe – hármass melegítő.

A fentiek megadják egy orvosnak – természetgyógyásznak, hogyan, mikor a LAPPIRAMIS melyik oldalát, milyen kezelésekre lehet felhasználni. A LAPPIRAMIS gyógyászati segédeszköz, bejegyzést kapott orvosi, kórházi tapasztalatok eredményei alapján. Elterjedt népszerű neve – köznyelven – „Gyógyító Lábtörő”...

Hatásos keringési, mozgásszervi, idegrendszeri bajok esetén. Az emberi test meridian-jai is hasonló mód-szerekkel aktivizálhatók, de erről máskor és más cikkben lesz szó.

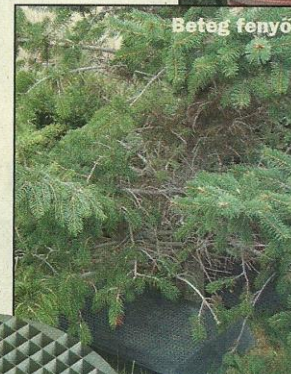
A víz aktivizálható LAPPIRAMIS megfelelő kialakításával, de csak a piramisolt oldallal, mivel a víz eleve yin jellegű. Az aktivált víz hatása jól kimérhető aurát eredményez, megnövelt pH és megváltozott egyéb jellemzők (redox-potenciál, mV felületi feszültség, vezetőképesség) mellett. Az aktiválás hatására a fű, fa jobban fejlődik és külön érdekesség az, hogy a fű zöld marad szárítás után (zöld széna). A beteg fák gyógyíthatók már 2 db. LAPPIRAMISLAP-pal is. A kutatás természetesen folytatódik.

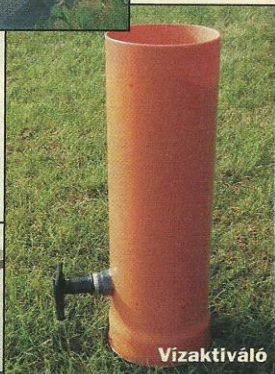
Lappiramisos ágy

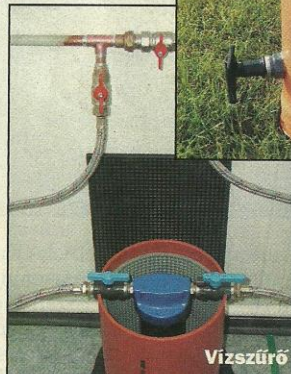
Szennyvízkezelő

Beteg fenyő

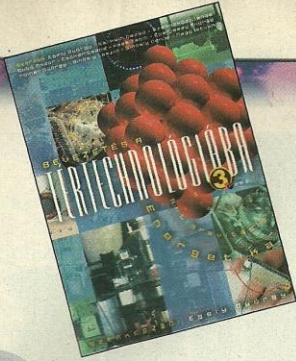
Vízaktiváló

Vízszűrő

Gyógyító LAPPIRAMIS Alapítvány.

Bankszámlaszám: 10700268-25246106-51100005.
Elérhetőségünk: 2049. Diósd, Kőbányai út 10. Pf.: 17. • Tel.: (06-23) 545-050.
FAX: (06-23) 380-011. • www.extra.hu/lappiramis. • E-mail: lappiramis@freemail.hu

Áttörés a tértechnológiában

A *Bevezetés a tértechnológiába* című könyv 3. kötete komoly fejlődést jelent az előzőekhez képest. Ebben már nemcsak elmélet és néhány szabadalom van, hanem konkrét mérési eredmények is tarkítják a vaskos könyvet. Ez a könyv tíz szerzőnek a műve, a szerzők jobbra mérnökök, de van közöttük fizikus és matematikus is. A kötet elején található a klasszikus fizika hibái című dolgozatot, amely a mechanika és az elektrodinamika területén elkövetett legfontosabb hibák gyűjteménye. Az elvi előkészítés után a függelékben található sok-sok konkrét szabadalom és leírás.

A mágnesmotorok közül a legelső az 1870-es évek végén megadott Wesley Gary-féle szabadalom, melynek egy primitívebb leírása azt az utat mutatja meg, hogy a feltaláló hogyan jutott el a mágneses örökmozgó gondolatához, és részletes segítséget is ad lépésről-lépésre, hogy hogyan készítsünk ilyen szerkezetet. Annak idején több száz ember látta ezt az egyszerű kis mágneses örökmozgót, igaz nagyobb energiát nem lehetett belőle kivenni, épp csak arra futotta, hogy önmaga mozgását fönntartsa, azaz a sűrűlódást legyőzze. Az alapelvek viszont már itt is egész jól látszanak. Utána a 30-as évekből szerepelnek mágneses örökmozgók, majd a 60-as, 70-es években megadott több, egyébként ma is reprodukálható szabadalom ismertetése következik.

Néhány antigravitációs berendezés is megtalálható a kötetben, többek között Sweet és Searl készülékei, melyekről repülés közben, annak idején számos fénykép. Ezt a készüléket az Orosz Tudományos Akadémia novoszibirszki laboratóriumában idén megépítették, és a NASA által a nem konvencionális hajtóművekről tartott konferencián be is mutatták. A készülék körülbelül 60%-nyi súlycsökkenést mutatott a mérések szerint.

A következő dolgozatot – az energianyerésről – *Csőkőr Csaba* írta. Lényegében az Orffyreus-készülék titka (kísérlettel megerősítve) olvasható ki a tanulmányból. Világosan látszik, hogyan lehet a mechaniká-

ban többletenergiát vagy energiahiányt előállítani.

A következő dolgozatban a gravitáció-antigravitáció elvi és kísérleti mérésével találkozunk Sarkadi Dezső fizikus munkája nyomán. Ez a munka is többéves kísérletezés eredménye, és alapvető áttörést jelent a gravitáció mint dinamikus jelenség megértésében. Bárki számára reprodukálható, egyszerű kísérlettel belátható, hogy a gravitáció nem egy állandó, megváltoztathatatlan statikus valami, hanem mozgó tömegekkel bizonyíthatóan megváltoztatható a gravitáció mértéke.

Ezután *Dobó Andor* matematikus dolgozata következik, aminek az a fő következtetése, hogy a tér görbületétől függ a fény sebessége, ezért a speciális relativitáselmélet csak sík, azaz nem görbült terekre jellemző speciális eset. Egyébként a téridőszerkezet változtatásával a fénysebesség és ennek következményeként a fizikában még sok-sok dolog is változik.

Eperjessy András villamosmérnök tüzetesen megvizsgálta a nemrég elhunyt ifjabb Bóday Árpád hátrahagyott gépeit, és mérési tapasztalatait adja közre dolgozatában. Ismerteti az Interneten publikált, övcsat-alakú készülék elrendezését és mérési adatait is, melyek szerint a készülék hatásfoka kb. 300%-os.

Szamosközi János, mint igazi kísérletező ember számos nagyon érdekes effektust és készüléket ismertet. Az ő dolgozata segítségével bárki megépíthet egy, a vákuumenergia megcsapolására alkalmas egyszerű kis cellát. Igaz, hogy nem lehet nagy teljesítményeket kivenni ebből a gépből, ám nincs elvi akadálya, hogy ebből a cellából nagyobb építsenek. Ebben az esetben a teljesítmény a cella nagyságával lineárisan arányos, kellő ipari felkészültséggel akár wattokat, vagy kilowattokat is ki lehetne venni ebből a szerkezetből. Egy érdekes mágneses gépet is ismertet, melyből valamennyi többletenergia kiszedhető, ám ez még nem egy viszszacsatolt szerkezet.

Molnár György dolgozatában az új-

zélandi Robert Adams által kifejlesztett mágnesmotor tulajdonságait és műszaki leírását mutatja meg. Adams úr legjobb készüléke ma kb. nyolcszoros hatásfokkal működik, a többletet hő formájában adja le. Ez az a mágnesmotor, ami a kísérletező amatőrök számára talán a legkönnyebben elkészíthető, ám ez se olyan egyszerű, megépítése sok buktatóval jár. Számos zsákutcára hívja föl a szerző a figyelmet, így sokkal gyorsabban juthatunk el a működő készülék megépítéséhez.

Nagy István rövid tanulmánya a dr. Szabó László által idén májusban bemutatott 400 kw-os mágneses motor-generátor elvét és mérési adatait ismerteti.

Sindely László és Sindely Dániel dolgozata valódi áttörést jelent az atommag felépítésének témájában. Ehhez fogható jelentőségű talán a kémiában a Mengyelejev-féle periódusos rendszer volt. A szerzők alapvető dolgokat értettek meg az atommag felépítésével kapcsolatban, és modellkísérletek sorával mutatják meg pontosan és ellentmondás nélkül, hogy hogyan, milyen szimmetriák segítségével épül föl az atommag és a különböző izotópok. A bemutatott modellek és a kísérletek alapján teljesen érthetővé válik, hogy mi okozza pl. a radioaktivitást, vagy miért úgy hasad az uránmag, ahogy.

Végül *Kása Zsolt* dolgozatában olyan gépek, szerkezetek elemzése található, melyek alkalmasak a téridőszerkezet megváltoztatására és ennek kapcsán képesek antigravitációs vagy hipertéri effektusok kiváltására.

A kötetet majdnem ezer ábra és 12 oldalon színes melléklet teszi érthetőbbé. A könyv elolvasása után minden műszaki vénájú és ügyes kezű ember építhet magának olyan gépeket, melyek jelenlegi, tankönyvi ismereteinket cáfolják. Nemcsak elvi, hanem konstrukciós, gyakorlati útmutatók sora segíti ezt a lépést, elmondhatjuk, hogy többé nincs elvi akadály.

Egely György

Kisfaludy György

Gravitációs HULLÁMOK

2. rész

A gravitációs hullámokat a szakemberek jelentős része összekötötte a súlyos tömegekkel, bolygókkal, csillagokkal, és mivel a mai tudásunk szerint a fekete lyukak, a kiégett és rettenetes sűrűségű csillagszörnyek a leghatalmasabb anyagi felhalmozódások az univerzumban, főképpen ezekkel társítják a fogalmat. Ez logikus, csak az a baj, hogy ezzel együtt (a nagy méretek miatt) a gravitációs hullámokat a szuperhosszú hullámok közé sorolták. Ennek is van logikája, hiszen az összeadó interferenciák miatt bizonyára vannak ilyen komponenseik is, de a gravitációs hullámok alapvetően nem lehetnek hosszúhullámok, mert a testek, égitestek ugyan nagy méretűek, de mindezek atomokból állnak, és az atomok parányiak. A parányi atomok pedig legfeljebb néhány mikronos hullámhosszak generálására lehetnek képesek. Ez egyszerűen a méretük miatt van így. A nagy harang mélyen, a kis harang magasan szól. A porszemnek még magasabb az önrezgésszáma, az atomoknak még nagyobb. Ahogy nő a rezgésszám, ugyanúgy csökken a hullámhossz.

Dinamikus hullámfüggvény

A mi hullámaink nem sorolhatók a jól megszokott elektromágneses skatu-

lyába, miután azok elnyelődnek az anyagban, ameddig a gravitációs hullámok akadálytalanul áthatolnak rajta. Kilométer vastag ólomfalon is. Igen ám, de ha tényleg minden ilyen akadálytalanul áthatolók, akkor mi a csudából ered a tömegvonzás? Ami akadály-

vonással. Nos, szerintem nem rohangálnak ilyen kis gravitonok a testek között. Fel kellene ébredni végre ebből az ötletlen mákonyos álomból, hiszen a gravitáció megértéséhez nem egy újabb, szinte már sablonos kaptafára készülő anyagi részecskén kellene a fejün-

namizmusát, nem indokolja az elektronok keringését. Pedig eléggé megbízhatóan keringenek. Ezt ugyanígy tudjuk magukról az atommagokról, és az atommagokat alkotó tartós nukleonokról is (proton, neutron).

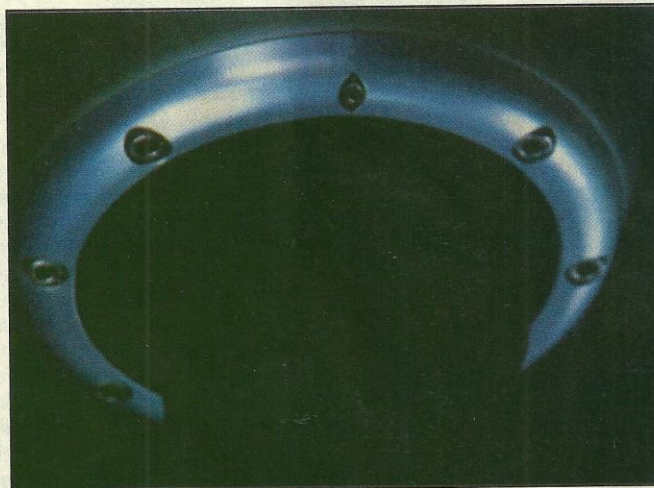
Ha nem gravitonok, akkor micsodák?

A részecskék hatalmas dinamizmusát a benne állandóan keletkező és elenyésző tachionok adják, ezek a száguldó időforrások, amelyeknek szerteáradó ideje nem más, mint maga a gravitációs hullám. Itt, persze, nem egyenesen száguldanak a tachionok, mert akkor, bizony, nem sokáig „hullámozgatnák” az atomokat. A ciklusba záródott tachionok igen kis íveken fordulva, a nukleonok

belsejében járják véget nem érő táncukat.

Mitől maradnak fenn?

Állandóan felfalják magukat. Más táplálékuk nem lehet, mert ez a felfalás nem egy szájukon át való zabálást jelent. Ráadásul ezek a valamik nem is szájukkal zabálnak, hanem farkuk hegyével. Ez valami perverz dolog? Nem, ez maga az egész univerzum tényleges alapelve.

Ciklusba záródó tachion

talanul hatol át, az nem okozhatna tömegvonzást, nem okozhatna kölcsönhatást. Mégis okoz, mert a galaxisokat akkor is egyben tartja, ha több tízezer fényév az átmérőjük. Ez a valami nem anyagi, és bizony, nincs semmilyen anyagi részecskéje, pedig már olyanokat is kieszelték, hogy a gravitonok végtelen sebességgel rohangálnak a súlyos testek között, és ezáltal összekötik valahogy a tárgyakat a tömeg-

ket törni, hanem szembe kell nézni végre azzal a kegyetlen igazsággal: az anyag nem anyagból áll. Az anyag az időtől nyeri dinamizmusát. Ez persze nem csak arról szól, hogy leírunk egy virtuálisan dinamikus hullámfüggvényt, és ezzel, mint aki jól végezte dolgát, kijelentjük, hogy az elektronok keringenek; ezt tapasztaljuk, mérjük, bizonyítottuk százféle dologgal, ezért tehát az elektronok keringenek, és kész. Az elektronok keringése nem indokolja a világ di-

Igazából nem is eszik meg magukat ezek a huncut kis tachionok, hanem csak arról van szó, hogy a kis íven való megfordulásuk során belerohannak saját múltjukba, amitől ez az időhurok makacsul versenyre kel a végtelenül, hiszen ezáltal ez a folyamat reciklikussá, önis-métlővé válik, mint egy elakadt hanglemez. Ez jelent minden tartósan létező dolog fennmaradását, és ezek a végtelenül ismétlődő idő-visszacsatolási események bizonyos általunk már ismert részecskék kialakulásához vezetnek. Ami van, az mind így van. Anyag és energia. Ez is tautologikusan hat, és egyfajta önmagával való bizonyításnak lehet gondolni, de ezek a függvények már régóta ismeretesek számunkra (és a kozmológusok számára), ezért ez előttünk már nem kétséges. A sablonok ellen fellázadt kutatók mind erre haladnak, csakhogy ennek a kérdésnek a teljes megértéséhez még azokat a dolgokat is be kell vonni a vizsgálat körébe, amire már nem kapnak semmiféle anyagi támogatást.

Ezek a hullámok bonyolult belső struktúrákkal bírnak, és ezentúl a végtelenig terjedő világuk vonzási, taszítási és fiktív (forgató) erővektorokkal is hat a többi forrásra. Tudniillik az idő forrásai mindenben benne vannak, mindig belül helyezkednek el. Ezek szülik a fénykvantumokat, a tér-időt, és minden anyagi részecskét is. Ennek a hullámvilágnak a gyűjtőneve: a „beszélő fény krónikája”. Állandóan benne vagyunk a teljességben és a mindentudásban. Az a kérdés, hogy van-e rá antennánk. Ez csak az egyik mód. A másik végtelenül gyors, és nem függ az időtől. A kis méretek miatt a

jelent általánosnak gondoljuk, pedig ez tévedés.

Közegszerű tér

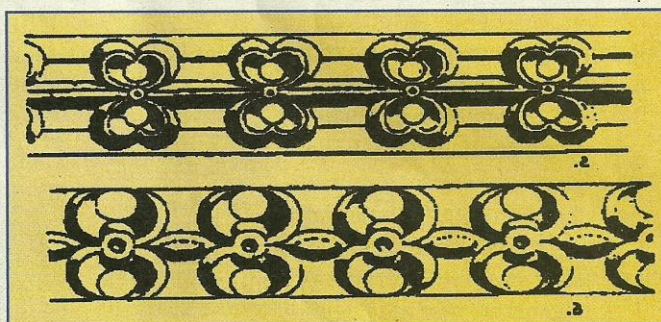
Hasonlattan talán úgy tudnám megvilágítani, hogy képzeljünk el egy olyan kis csillagkaput, amely mondjuk egy száz fényévre lévő „B” bolygóra vezet, és az ezen való átjutás (oda-jutás) kevés időt vesz igénybe. Mint a fantasztikus filmekben.

Van egy olyan érzékeny rádióvevőnk, amely akár az ezer fényévről érkező nagyon gyenge kis hullámokat is venni tudja. Olyasmi, mint a rádióteleszkópok. Ha átmegyünk „B”-re, akkor úgy fogjuk találni, hogy a Földön valami nagy baj történhetett, mert elhallgatott az összes műhold, rádió- és tévéadó és minden. Nagy ritkán hallunk valamiféle morzejeleket, de ezek is teljesen kezdetlegesek és amatőrök. Kitért az atomháború, míg odaértünk? Nem!

Onnan a száz évvel ezelőtti boldog békeidőből kaphatunk egy kis utólagos ízelítőt, vagyis onnan nézve a Földön még csak 1901 van. Onnan nem láthatjuk a mai Földet, csak a száz évvel ezelőt. Azokat a rádióadásokat tudjuk venni az ottani jelenben, amelyeket 1901-ben indítottak útjára ősapá-

tezik, ahhoz még 500 millió évet kellene várni. Onnan nézve. Az ember távolságai szerényebbek, de az elvek ugyanolyanok kicsiben is, mint nagyban.

Olyan, hogy üres tér, nem létezik, mert a tér közegszerű. Nem anyagi, de közeg. Ez okozza a távolba hatásokat és a magerőket is. Mi manapság görcsö-

Az ufók telefonvonala a néprajzunkban

ink. Csak száz fényévet mondtam, bár akár 15 milliárdot is mondhattam volna. A távolság növekedésével egyre távolabbi múlt küldi felénk üzeneteit. Elég, ha ezt a gondolat-kísérletet ennek harmadnyi távolságával játsszuk el, és akkor ötmilliárd fényévről azt fogjuk tapasztalni, hogy a Föld nevű bolygó még a kéjes vágy állapotában sem lé-

lünk a rádióhullámokkal, kábelekkal, száloptikákkal, műholdas hálózatokkal. Tíz év, és ezek a „köz-szerű” dolgaink mind a szemétdombon végzik. Az ufók ilyen butaságokat nem használnak a nagy távolságú telekommunikációra. Gravitációs hullámokat sem, mert az is csak fénysebességgel terjed. ■

Kedvezményes megrendelőlap

Megrendelem az **Ufomagazin** című havilapot példányban

fél évre
1350 Ft

egy évre
2700 Ft

Európában 45DM
Tengeren túl 30 USD

Megrendelő neve:

Irányítószám:

Település:

Utca:

Házszám:

Az előfizetés a postautalvány megérkezése után
válk esedékessé.
A kedvezményes megrendelőlapot
az alábbi címre kérjük küldeni
Ufomagazin 1138 Budapest, Népfürdő u. 15/D
Tel./fax: (06-1) 359-6461

Telefon:

Ha előfizet, két számot ingyen kap!

Szerkesztőségünk örömmel tesz közzé minden ufókkal, személyes élményekkel, paranormális jelenségekkel kapcsolatos bejelentést, írást. A hosszú olvasói leveleket azonban a szerzők külön hozzájárulása nélkül, mondanivalójuk tiszteletben tartásával, rövidítve jelentetjük meg. A közölt vélemények nem okvetlenül azonosak a szerkesztőségével. Névtelen, címhiányos leveleket nem közlünk, de amennyiben olvasónk kéri, anonimitását megtartjuk. A továbbküldésre szánt levelekhez felbélyegzett válaszborítékot kérünk.

Csuklyás alak

Több éve hűséges olvasójuk vagyok. Olyan történetet szeretnék Önökkel, illetve az újság olvasóival megosztani, amit jó ismerősöm mesélt el nekem.

Az egyik ismerősöm Budapest mellett, Érden lakik. Különös paranormális jelenségek zajlanak körülötte. Négyen vannak a családban, s mindenkinek külön hálószobája van. A leggyakoribb a padlásról jövő hangos kopogás. Majdnem minden éjjel az ismerősöm erre a kopogásra ébred föl. De ezt a kopogást már a húga is hallotta.

Egyik éjjel az ismerősöm nem tudott aludni. Telihold volt, s az ablaka előtt levő szőlősoron keresztül világított, s a szobába árnyékot vetett. S ő ebben az árnyékban felismert egy csuklyás alakot. Pár pillanattal később telefonált a súlyosan szívbeteget dédmamája, hogy nagyon rosszul van. S ekkor hirtelen a csuklyás alak teljesen felemelte a kezét, amiben egy kasza látszott. Az ismerősöm nagyon megijedt. Gyorsan átrohant a pár háznyira lakó dédjéhez. Odaadta neki a gyógyszert, amitől ő jobban lett. Mikor az ismerősöm visszament a szobájába, a csuklyás alakot még mindig látta, de a kaszát már nem tartotta olyan magasan. Nehezen tudott ismét elaludni.

A másik történet egy fiúismerősömmel történt.

Ő régebben foglalkozott szellemidézéssel. Nekem csak annyit árult el, hogy milyen eszközök kellene hozzá: egy már elhunyt író könyve, egy hosszú madzag, valamint egy auránkkal feltöltött kulcs. Azt, hogy ezeket miként kell használni, sajnos nem tudom. A lényeg, hogy néhány szellemet megidézett (írók, költők stb.), majd a Sátánt hívta. Mikor a Sátántól kérdezett valamit, az asztalon levő könyv hirtelen megmozdult, s hangos csattanással a falnak vágódott. (Az asztal és a fal között kb. másfél méter volt.) A barátom nagyon megijedt, s abbahagyta az egész szellemidézést. Azóta nem mer újra nekifogni, bár néha határozotlan úgy érzi, hogy rajta kívül van még valaki a szobában.

Pirschl Gábor
(Budapest)

A szupercivilizáció üzenete

A közelmúltban átvizsgált űrszondafelvételekből kiderült, hogy a Holdon, a Merkúr, a Vénusz, a Mars bolygókon évezredek, évszázadok óta emberi civilizációk éltek, üzeneteik, múltjuk maradványai ma is megtalálhatók.

Az egyre tökéletesebben elemezhető műholdfelvételek arról tudósítanak, hogy a Merkúr bolygót egy Bylla nevű fejedelem foglalta el, akatir elnevezésű népével együtt. Ezt a Mariner-10 űrrakéta rögzítette. A dél-amerikai Arecibo völgy területén egy hatalmas kosszobor látható. E szoborra rávésték Bylla nevét. Ugyanitt a háttérben látszik három

testvér Bylla, Bokszu, Turda szobra, azonos felirattal, a 20 km átmérőjű kráter területén.

A Vénusz bolygónak a Venyera-9-10 felvételén látszik egy szarvasbika nagy szarva Boyta Kán felirattal.

A Hold túlsó oldalát a Luna-3 űrszonda felvételei látják. E területen Bokszu és Turda felirattal mindkettőjük szobra látszik és egy nagy templom is, tornyosan. Az Apollo-11 felvétele is látja e két fejedelmet. Turda fején püspöksüveg van. A Zond-3 pedig megörökítette Turda nagyon díszes temetési szoborsorát.

A Ranger-9 felvétele egy gyermekarc nagy domborzatát mutatja, a felirat szerint a neve Tebeli, és ő Bokszu fia. Már mint fiatal uralkodónak a temetési szoborsorát is látjuk a Kobrafaj völgyében a Lunár-5 felvételén. A szoborkéz egy kobrakígyót tart. Látszik, hogy Libra Szarvas-istennő egyik kezében a szent korszó van, másik kezében a szent madár, melynek csőrében egy Libra Hal van, amit aztán a Libra Elena ölébe ejt.

A Hold látszó oldalán Torda Kán, a fejedelem. Temetési szoborsora egy nagy tó mellett jól látszik. Ebben vízi állatok, nagy halak úszkálnak. Torda Kán kezében tartja saját totemfejét. A gyászolók mind szkafanderesek. A Kopernikus-kráter vidékén egy nagy fedetlen fejedelmi sír táng, és ott az Irnik név olvasható, azonosan az őztali „bronzemberrel”.

Az Oceanus Procellarumnál is temetési szoborsor táruel élénk. Ez igen díszes.

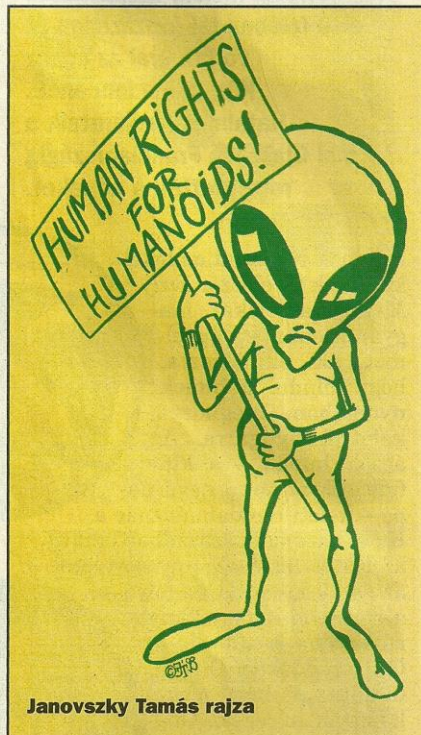
Hatalmas, középkorra emlékeztető címert visznek és egy zászlót, amelyen rajta van egy fekete Turul-madár, László Kán feliratú, a halott fején szkafanderes hermával. Egyébként Szent László királyunk ismert hermájára is rovással rávésték a László Hold Kán feliratot.

A Mars bolygón a Mariner-7 felvételéről láthatjuk és olvashatjuk Jolik Liuntika Bendeguz nevét, mint „Avar-úr Kabar-úr” felirattal.

A Viking-2 keringő egység a felvételén megörökítette egy nagy váréptmény szoborsorát, mely egyúttal egy nagy nőstény kutya belseje is, és ebben Avar Aladár-feliratok vannak. E fejedelem temetési szoborsora a Chryserégióban látszik.

A Mariner-4 lefényképezte Belár Kán szobrait is, aki a Mars egyik honfoglalója volt.

Az Apollinaris térségben nagy vízi oázis látható állatokkal és növényekkel. Olvasható Tevel kádi-felirattal az ő to-

Janovszky Tamás rajza

temsírszobra, kámzsába burkolva és imára kulcsolt kézzel – szintén a Mars bolygó egyik honfoglalója.

A Mars Phobos-holdján látszanak név szerinti felirattal Jolik ősei is, melyek az Árpád-házé is. Tehát a magyar nemzeti királyi ház őseit, a régi magyarság uralkodóit a Phobos-hold felvételi képéről ismerhetjük meg leginkább, valószínűleg Kr. e. 247-ig.

Az Olimpus Mons felvételén a Mariner-9-ről előttünk van Jolik özvegynek a temetési szobra is. Egy fehér ló fejé látszik, melynek teste valójában egy idős fehér ruhás fejedelmű Énet Jolik felirattal. (Ez a kép korábban látható volt az Ufómagazinban is.)

A híressé vált ALH 840001 jelű Mars meteorit, melyet az Antarktiszon szedtek fel, nem más, mint Jolik-szobor. Ellentétesen a NASA híreivel, ezt csak a IX. század első felében faraghatták ki a Marson, vagyis Jolik élete során. Úgy látszik, Jolik keresztény volt a Marson is, mert a szobrához odahelyeztek egy nagy keresztet.

A Luna-4 felvételen, a Mare Orientale holdmedencében a krátert Antares úrbeli főistenség nagy fekete skorpióábrája foglalja el, mellette Léda fekete kis csillagszobra látszik, és ott van az igazságot mérő Libraistenség is, egy béka képében.

Dr. Ágoston Pál Dávid
(Budapest)

Kozmikus Szerelem avagy lételem-e az 5. elem?

Emésztő vagy tápláló Tűz? Rajtunk múlik, hogyan sikerül kezelni! Ki tudja igazán felvállalni? Úgy gondolom, kell hozzá sok bátorság és kozmikus nyitottság. Hitelennel felemás igába? Inkább ugrom Dunába, Tiszába vagy egy ufónő karjába? Ugyanis az eddig megélt tapasztalataim abba az irányba mutatnak, hogy baj van a Szerelem felvállalásával a magyar nők körében. Mi marad így egy szerelemcentrikus, kozmikus nyitott, csalódott magyar férfi számára? Az ufonautaszerelem?! Talán. Én hiszem, hogy a magyarok Istene sokkal bőkezűbb, mint hogy hagyjon parlagon heverni egy kozmikus nyitott, kreatív magyar férfit és kész a kozmikus őshazából is friss szerelmi utánpótlást biztosítani akár egy ufonauta hölgy személyében is. Én eleget szenvedtem e földi lét ártalmaitól, így már egy kozmikus kapcsolatra is nyitott vagyok! Nyolc életet felvállaltam, remélem, gazdagítom általuk a magyar jövőt, de ezzel a magam részére csak lenézést és megvetést szereztem. Miért? Mert nem lehetek próféta a saját házam táján! Igen, ez igazolódni látszik, mert nem vagyok megerősítve az apai, férfias identitásomban és kozmikus küldetésemben. Egyfajta többfrontos szélmalomharcot is kell folytatnom szűkebb és tágabb értelemben egyaránt! Úgy gondolom, mi vagyunk tán jóval kevesebben, de általunk hozhat újabb impulzusokat e földi világba a magyarok Istene, hogy ne vesszünk el az ego, az önzés mocsarában, mert kozmikus őseink küldetése és színvonala valahol engem is kötelez! Ez nehezen megfogható, bár ott van az évezredek kultúrtörténeti, régészeti emlékeiben is elretjve, de a fától látjuk-e az erdőt? Inkább megyünk fejfel a fának, falnak?! Ez is hasznos lehet, mert a rossznak látszó dolgok, tapasztalatok válhatnak igazán a hasznunkra? Így kaphatunk újabb inspirációkat, ami előbbre viheti a saját személyes életünket, és hatással lehet tágabb értelem-

ben a társadalmi fejlődésre, az új emberi kapcsolatok minőségére is, ahol nem a megalkuvások, a korrupció a mértékadó, hanem egymás fejlődésének elősegítése! Mert minden lánc olyan erős, mint a leggyengébb láncszeme! Ennek megvalósítása pedig csak hosszú távú politikai-közgazdasági együttműködés alapján jöhet létre, ahol minden állampolgár szabadsága, létalapja biztosítva van.

Gulyás István
(Solymár)

Antigravitációs hipotézis

Hogyan lehet a gravitációt manipulálni? Fogós kérdés, ha még azt sem tudjuk, hogy mi is valójában a gravitáció. Azt ugyan már a kisiskolásoknak is tanítják, hogy ez a jelenség valamiféle vonzó hatás, de ennek a vonzóerőnek a hatásmechanizmusát még a fizikusok sem értik. Vagyis még ismeretlen, hogy mi módon terjed a gravitációs erőter impulzusa két távoli test között. Ezért ha válaszolni akarunk az előbb feltett kérdésre, akkor először feltétlenül meg kell oldani a gravitációs elmélet problémáit. Véleményem szerint a megoldás a gravitáló tömeg és az azt körülvevő végtelen teret kitöltő vákuum szoros kapcsolatában rejlik, viszont ennek az összefüggésnek a megértéséhez a vákuumot is jobban meg kell vizsgálni.

Sajnos a köztudatban a vákuum üres teret jelent, holt a fizikával kapcsolatos szakkönyvek is azt írják, hogy teljesen anyagmentes tér egyszerűen nem létezik, mert az erőter is az anyag egyik megjelenési formája. Ezenkívül a kvantumfizika is rámutat arra, hogy a vákuum egy igen érdekes közeg. Ugyanis ha ez az üresnek hitt határtalan tér részecskékből épül fel, akkor a Heisenberg-féle határozatlansági reláció értelmében azoknak abszolút nulla fokon is rezegniük kell. Ennek a rezgésnek a jelenlétét kísérletileg már bizonyították (lásd: Casimir-effektus), tehát ebből az következik, hogy a vákuumot mégiscsak részecskék alkotják. De akkor hogyan lehet benne sűrűdés nélkül haladni, és miféle részecskéről van szó? Ha a vákuumot szuperfolyadékként kezeljük, akkor megkapjuk a választ. Ugyanis az egyetlen ismert kvantumfolyadékban, a szuperfolyékony héliumban a testek sűrűdés nélkül mozognak (állandó sebesség esetén), akárcsak a vákuumban. Tehát logikus az a kijelentés, hogy a vákuum egyfajta szuperfolyadék. A szuperfolyékony hélium bozonokból épül fel, ezért valószínűleg a vákuumot is valamelyik, vagy valamilyen speciális bozonrészecskék alkotják. Az előbb említett vákuumelmélet ismeretében a gravitáció mibenlétét mélyebben megérthetjük, ha figyelembe vesszük a nullponti energia korposzkuláris anyagra gyakorolt hatását.

A vákuum nullponti rezgése igen nagy frekvenciás elektromágneses hullámokat kelt. Ezen elektromágneses sugárzás következtében minden testre egy izotrop és homogén sugárnyomás hat, ami azt jelenti, hogy egy test minden egyes pontjára egyenlő mértékű nyomóerő hat a világegyetem azon részében, ahol jelentéktelen a gravitáció erőssége. Emiatt a testeken nem jön létre eredő erő, aminek következtében tehetetlenek. Ezért van az, hogy a testek csak egy másik erő hatására kezdenek el gyorsulni. A testeket a vákuumból eredő sugárnyomás igyekszik a helyükön tartani, vagyis amikor egy adott tömeget gyorsítunk, akkor tulajdonképpen a tömegre állandóan ható sugárzás ellen fejtünk ki erőt. Tehát ez a homogén és izotrop sugárnyomás határozza meg a testek tömegét. Minél nagyobb a sugárnyomás, annál nagyobb a tömeg.

Ezzel a tömegnek tehetetlenségéért felelős erővel a gravitációjukat is meg tudjuk magyarázni. Felteszem tehát a nagy kérdést: Miért esik le egy alma, ha elengedjük? Biztos vagyok benne, hogy erre mindenki azt válaszolná, hogy azért, mert a Föld vonzza. A vonzás fogalmát felejtjük el, mert az félrevezető és pontatlan kifejezés. Két tömeg nem vonzódik, hanem nyomódik egymáshoz. A nyomást a testeket körülvevő vákuum sugárnyomása végzi. Tehát az alma azért esik a földre, mert a Földre ható sugárnyomás hat az almára is (pontosabban az alma felső felületére), aminek következtében az a bolygónk felszínéhez nyomódik. Vagyis az alma kicsi gravitációs erőtere inhomogénné válik a Föld sokkal nagyobb gravitációs ereje miatt. Mindezek tudatában arra a következtetésre juthatunk, hogy a testek tehetetlenségéért felelős erő teljes mértékben megegyezik a gravitációs erejükkel. Így már világos, hogy mi a gravitáció hatásmechanizmusa.

Ezek után hozzáfoghatunk az antigravitáció alapelméletének megalkotásához. Véleményem szerint antigravitációs effektust koncentrált gravitációerősítéssel lehet létrehozni. Tudom, első hallásra ez egy kicsit furcsán hangzik. Mindjárt megmagyarázom, hogy is kell ezt elképzelni. Ha például egy űrhajónak az alsó és a felső felületére ható sugárnyomás mértékét azonos szintre hoznánk, akkor az űrjármű súlytalanul lebegne a levegőben, mivel a két ellentétes és egyenlő nagyságú erő kiegyenlítené egymást. A felső felületre ható sugárnyomás egyenlő a Föld gravitációs erejével, amit úgy győzhetünk le, ha az alsó felületre ható, sokkal kisebb sugárnyomást (gravitációs erőt) elkezdjük növelni. Minél nagyobb a megnövelt gravitáció, annál nagyobb a jármű sebessége. Tehát ha egy testen fokozatosan növeljük a koncentrált gravitációt, akkor a test a növelés sebességével egyenesen arányosan gyorsul. Természetesen a gravitációs kölcsönhatás értelmében az erősítést követően az űrhajó még jobban magához „vonzaná” a Földet, de még ezek után is ez annyira kis változást okozna, hogy szinte mérni sem lenne érdemes, sőt a felemelkedés után ez az érték még elhanyagolhatóbbá zsugorodna. Viszont ha az űrhajónak minden pontján növelnénk a gravitációs erejét, akkor egyértelműen még erősebben a földhöz nyomódna. Tehát antigravitációs meghajtásnál fontos, hogy koncentrált gravitációerősítést alkalmazunk. Az antigravitációs erő tehát egy ellentétes, taszító erő, ahogy azt gondoltuk, de a közhiedelemmel ellentétben ez a meghajtás ott is működik, ahol elhanyagolhatóan kicsi a gravitáció, sőt abban a fizikai szituációban szuperál a leghatékonyabban. Hiszen így az űrhajónak csak a saját tehetetlenségi erejét kell legyőznie.

Megvan tehát az antigravitáció alapelmélete. Ezek után már csak a koncentrált gravitációerősítést kell megoldani. Ha sikerül, akkor végre kiszabadulhatunk gravitációs börtönünkől és elhagyhatjuk a Naprendszeret.

A gravitáció manipulálása lehetőséget kínál arra is, hogy korlátlan energiaforráshoz juthassunk, hiszen így még jobban szabályozhatóbbá válna például a magfúzió. Nem beszélve arról, hogy majd olyan intergalaktikus járműveket építhetünk, amelyekben mesterséges gravitáció fogja az embereket a padlón tartani, sőt összetett gravitációmanipulációs rendszerrel azt is el lehet érni, hogy az űrhajósok ne érezzék az olykor gyilkos gyorsulást. Ha már kellően belejövünk a gravitációmanipulálás technikájának használatába, akkor akár bolygókat és – kellő energiabefektetéssel – fekete lyukakat is teremthetünk. A megfelelő paraméterű féréjáratoknak köszönhetően pedig eljut-

hatunk a világmindenség legeldugottabb zugaiba is. De mint mindent, sajnos ezt is lehet majd pusztításra használni. Ha ugyanis akár egy kilogrammnyi tömegnek teljesen megszűnne a tehetetlensége, akkor oly mértékű robbanás következne be, ami mellett a hidrogénbomba csak tűzijátéknak tűnne. A robbanás valószínűleg az ősröbbanáshoz hasonlítana. Ennek az a magyarázata, hogy az anyag a vákuum negatív szingularitása. Tehát nem hiába hat a testekre egy homogén és izotrop erő. Ugyanis ez az erő tartja össze az atomokat. Ha megszűnne ez az összetartó erő, akkor az idáig visszatartott szingularitásból lévő ellentétes, óriási erő felszabadulna. A robbanást követően a mi világegyetemünk elpusztulna. Helyébe viszont egy új születne, mert ebben a negatív szingularitásban nagy az anyagsűrűség, a már korábban említett bozonrészeszkék jelenléte miatt. A bozonokra nem vonatkozik a Pauli-elv, aminek következtében egy „szupersűrű” közeget alkothatnak. Ha tehát ennek az egy kilogrammnyi negatív szingularitásnak az ereje felszabadulna, akkor a bozonok elképesztően nagy mozgási energiával szóródnának szét a térben, miközben más részecskékké alakulnának át. Végül megszületne egy új és véges univerzum a végtelen vákuumban.

A gravitáció manipulálása tehát magában hordozza a jót és a rosszat. A két ellentét közötti helyes egyensúlyt csak a már „felöltt” emberiség tudja majd fenntartani. A döntés viszont a Mindenható kezében van.

Vertex

(Teljes név és cím a szerkesztőségben)

Megjelent a Karaván Kiadótól
Czanik Csaba Árpád : Lázadás
 című könyve!
 Egy könyv, mely már
2001. júniusában előrevetítette az
Amerikai Egyesült Államok elleni
2001. szeptember 11-i
támadást,
 és lehetséges, hogy az események
 háttere és azok további alakulása is
 benne van?!

Megrendelhető:

 Karaván Kiadó
 9400 Sopron
 Színház u. 14.
 Tel: 99/508-656
 Fax: 99/508-657
 E-mail: karavan0@axelero.hu

Lázadás

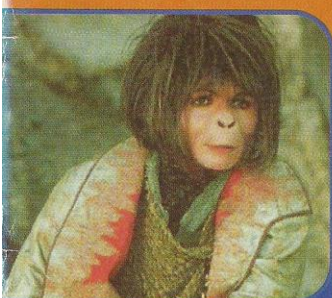
AZ IDEGENEK RÚDJA * ANGYALI GYÓGYÍTÁS

POSZTER-
NAPTÁRRAL

Ufómagazin

2001. december
XII. évfolyam 12. szám (123.)

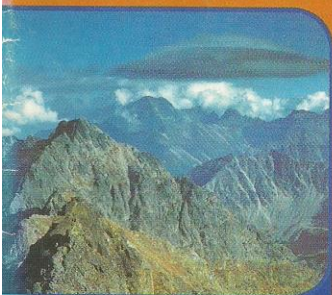
MEGMAGYARÁZATLAN JELENSÉGEK, JÖVŐ- ÉS ŪRKUTATÁS,
PARAPSZICHOLÓGIA, EZOTERIKA, TERMÉSZETGYÓGYÁSZAT

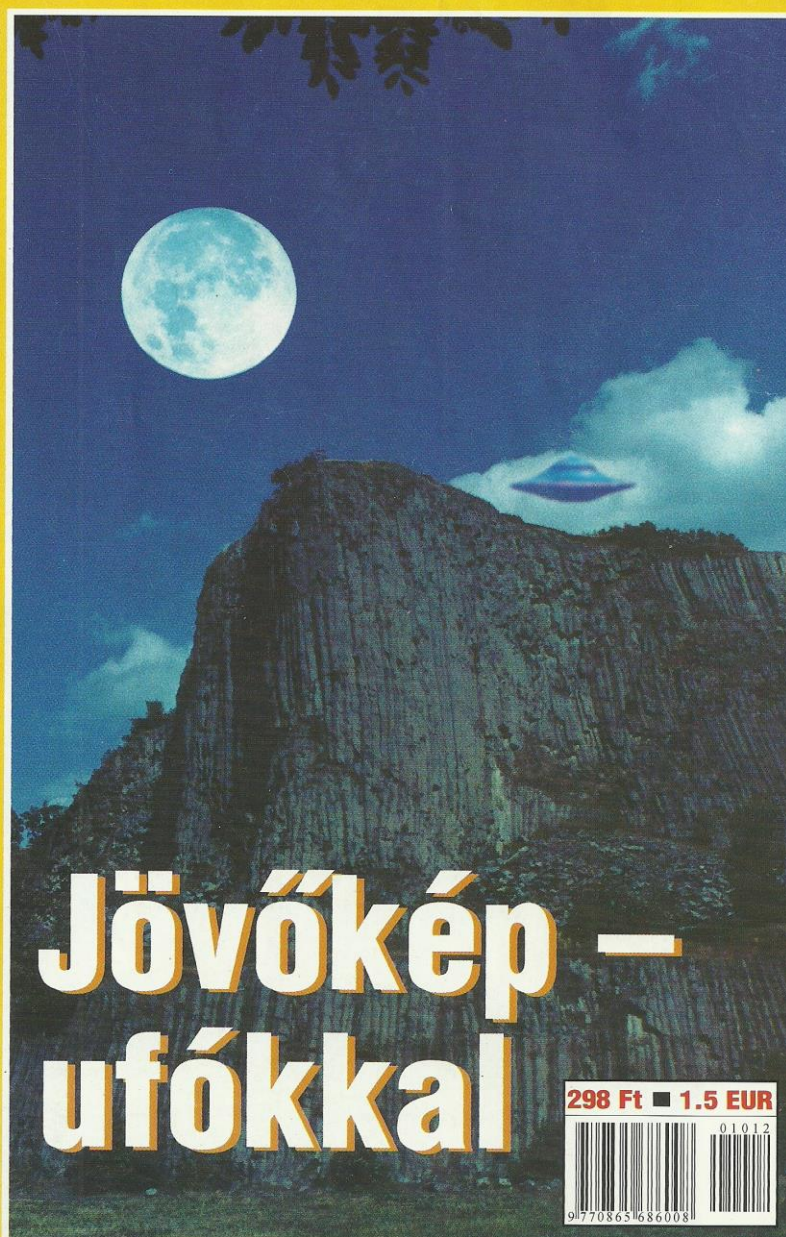
SZTÁRPARÁDÉ
Szinészekkel történt

MEGOLDATLAN REJTÉLYEK
Dél-Amerikai ősi tárgyak

TÁTRAI UFÓ
Lomnici anizx

Jövőkép – ufókkal

298 Ft ■ 1.5 EUR

Ungvári Gulyás István

Élményeim

1991-ben kétoldali ágyék-sérvel kórházba kellett mennem. Az első nap a vizsgálatokkal ment el, de másnap már meg is műtöttek. Altatás nem volt, csupán helyi érzéstelenítést alkalmaztak. A beadott érzéstelenítők a műtét megkezdésekor még nem voltak hatással, így

A műtőasztalon fekvé voltam kötve, de kezeim szabadon voltak. Bal kezem az asztalon volt, a jobb kezem a levegőben lógott. A hang megszólalását követő egy-két másodperc után erős égető érzést éreztem a jobb alkar külső részén, a könyöktől visszafelé körülbelül hat centire. Még csodálkoztam is, hogy mi égetheti a karomat, hiszen semmi nem ér hozzá. Meg akartam mozdítani, de a hang azt mondta, ne mozgassam. Ezt követően úgy hat-nyolc másodperc után minden fájdalom elmúlt. Éreztem, hogy vágnak és varrnak, de a továbbiakban semmilyen fájdalmat nem éreztem. Mikor a műtétet befejezték, és mivel szemem csukva volt, a főorvos szólt az asszisztensének, hogy keltsen fel. Én mondtam, hogy fent vagyok, amin az orvos elcsodálkozott, főként azon, hogy szó nélkül viseltem a műtét fájdalmait.

Délután, majd este is jött az ápolónő, hogy fájdalomcsillapító injekciót adjon be, de a belső érzésem alapján nem kértem. Meg is jegyezte, ennyire nem kell félni a tűszúrástól. Ő úgy beadja az injekciót, hogy észre sem fogom venni. Én továbbra is kitartottam, hogy nem kell. Estefelé, de különösen éjszakára már nagyon fájt a műtét helye. Az erős fájdalom mellett rosszul is voltam. Ez talán érhető is volt, hiszen mindkét oldalon 22-22 centiméter hosszú vágást ejtettek.

Már kezdtem bánni, hogy nem kértem injekciót, mert átgondoltam, hogy ilyen fájdalmak mellett elaludni sem lehet. Ennek ellenére viszonylag hamar elaludtam, és amikor felébredtem, nagyon erős félelem fogott el. Határozott emlékeim voltak arról, hogy valakik az ablakon keresztül elvittek valahová, ahol a sebeimet megvizsgálták, és valamit csináltak velem. Próbáltam magam azzal nyugtatni, hogy ezek csupán buta gondolatok, esetleg rossz álmom volt, mert ugyan kik és hová vinnének el az ablakon keresztül. Ugyanakkor a félelem még jó ideig megmaradt, amit sehogyan nem tudtam megmagyarázni.

Másnap az volt az első dolgom, hogy megnézzem a kötést és a kezem. A kötésnél nem vettem észre semmit, minden úgy volt, ahogy bekötötték az orvosok, de a kezemen, ahol műtét alatt az égető érzést éreztem, egy lencse nagyságú, erősen vöröslő folt volt látható. Olyan volt, mintha megégett volna, de nem fájt. E folt két nap múlva bevarasodott, néhány nap után a helye is eltűnt nyomtalanul.

Hazaérkezésemet követő első éjszaka zörejt hallottam a konyhából. Főlkentem, kimentem, és azt láttam, hogy két alacsony emberke (a kis szürkek) már ott voltak a konyhában, kettő pedig éppen a zárt ablakon keresztül oldalon 22-22 centiméter hosszú vágást ejtettek, és mentem

volna vissza a hálószobába, de erre már nem volt lehetőségem. Csak annyit éreztem, hogy nekidőlök a falnak, és lassan összecusoklom. Erről az éjszakaról több emlékem nem volt, csupán az, hogy az ágyamban ébredtem. Következő éjszaka arra ébredtem, hogy négyen vagy öten ott állnak az ágyam körül, és a sebeimet vizsgálják, miközben azt mondogatják: „Nyugalom, nem kell félni, nem bántunk, csak megvizsgálunk!” Ezt követően két hétig minden éjszaka jöttek, vizsgáltak, pulzusomat ellenőrizték, és időközönként megnyugtattak. Arra is emlékszem, hogy sokat kérdeztem, de kérdéseimet figyelmen kívül hagyva semmilyen választ nem adtak.

Sokáig gondolkodtam azon, hogy minek köszönhettem e nagy figyelmet, hiszen egy látszólag egyszerűnek minősíthető műtét nem igényelhet ekkora felhajtást. Nos, igazából semmit nem tudtam meg, csupán gyanítom, hogy a műtési beavatkozást használták fel arra, hogy valamit beültessenek a szervezetembe, és ennek a beépülését kísérték figyelemmel. A műtési beavatkozás során ejtett két vágásról csak annyit, hogy azok egy év után heg nélkül begyógyultak. Igaz, azokat én magam is gyógyíttam, de feltételezem, hogy sebeim elsősorban nem attól gyógyultak be ilyen szépen. ■

Az idegenek folyamatosan figyeltek

az első vágások igen nagy fájdalmat okoztak. Annak ellenére, hogy elég nagy önfegyelmel rendelkeztem, gondolatban már ott tartottam, hogy ezt nem lehet kibírni, de abban a pillanatban egy erőteljes hang szólalt meg tudatomban, és azt mondta: „nyugi, mindjárt rendben lesz minden!” Így is történt.

Az idegenek RÚDJA

Egy szenzáció utóélete

Volt egyszer egy Bakó-rúd. Sajnos az alkalmazott múlt idő feltehetően helyes, mert a szenzációs – 1994. október másodikán a Földön kívüli eredet addigi egyetlen hazai bizonyítékaként bemutatott – rúd jelenlegi helye ismeretlen, valószínű, a rúd egykori tulajdonosa (?) előtt is.

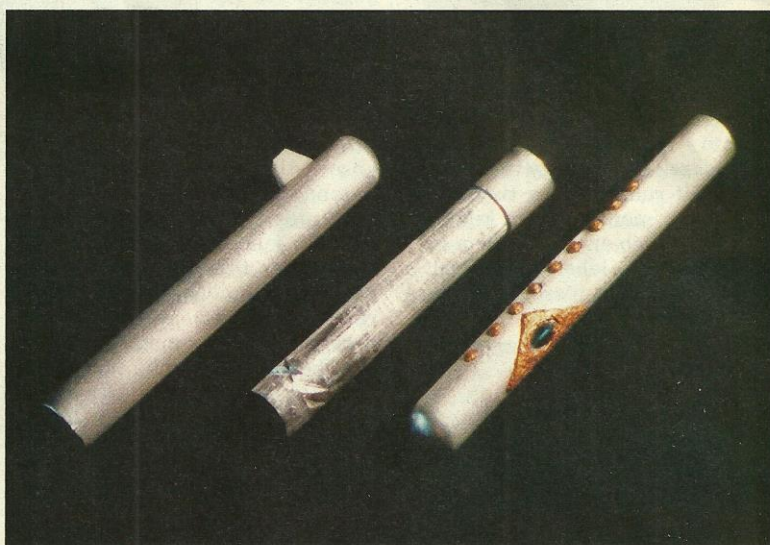
A rúd műszeres és laboratóriumi vizsgálatait a szűkebb HUFON-tagok részére tartott bemutató után 1992-ben kezdhették meg, és legnagyobb sajnálatunkra a mai napig nem fejeztük, illetve nem fejezhettük be.

A szkeptikusok kézzel fogható bizonyítékot várnak tőlünk, még akkor is, ha ugyanezt nem várták el azoktól, akik világnézetüket alakították. Ez a lehetőségünk ez esetben talán végleg elúszott.

Bakó László rúddal kapcsolatos esetét és az akkori vizsgálatok eredményét röviden összefoglalom (bővebb tájékoztatás az Ufomagazin 1994/11. és 1995/48. szeptemberi számaiban megjelent „Földön kívüli bizonyíték” és „Fém-tiszta magnézium-rúd” című írásokban).

A kezdet

A rúd 1974. augusztus közepén került Bakó Lászlóhoz, amikor a debreceni akkori Magyar Gördülőcsapágy Művek mögötti zártkertek egyik hévégi házában tartózkodott. Éjszaka 11 óra körül a ház teraszán fekvő rádiót hallgatott, majd elaludt. Hirtelen egy világos helyiségben találta magát egy fotelszerű bútoron ülve. Előtte egy szürkésfehér-fekete csíkozású asz-

Az elfűrészelt eredeti rúd

tal volt. Jobb oldalon egy idegen lény, kezében kb. 35-40 cm hosszúságú rúddal, mellyel az asztalon mozgatva mutogatott valamit. Rosszul lett, majd ismét a ház teraszán volt az ágyon ülve. Az ágya melletti papírdobozon meglátta a végén zöld színnel világító rudat.

Az eset után néhány napig rossz közérzete volt. A „kapott” rudat rongyokba csavarva vascsőben elásta. Mikor 1991-ben láthattuk, már három darabban volt, középső részén felületi sérülésekkel (véső-, kés- és fűrésznyomokkal).

Az idegen helyen tartózkodásból két érdekes részletre emlékezett, mely szerint bal oldalon szűkebb területet látott, mintha a helyiség belmagassága ívesen csökkent volna, és mintha rendetlenség uralkodna a helyiségben. Mindkét megfigyelés megtalálható Whitley Strieber Eggyéválás (Communion) című valós eseményeket leíró könyvében.

A vizsgálat

A fizikai vizsgálatok közül három esetben találkoztunk átlagostól eltérő eredményekkel. A kb. 36 cm eredeti hosszúságú és 18 mm átmérőjű rúd középső darabját EDAX 711 típusú fémanalizátorral vizsgáltattuk, melynek eredménye alapján a rúd 100 százalék magnézium. Ez az érték azt jelenti, hogy az elemző gép mérési tartományában általa ismert fémeket kimutatható nagyságban nem talált. Az országban az MSZ 817-71 szabvány szerint gyártott kétféle anyagminőségű magnézium (Mg 99,95 és Mg 99,90) változó vegyi összetételben – 0,001–0,040 % – tartalmazhat szennyező anyagokat, mint pl. vas, szilícium, nikkel, réz, alumínium, mangán, klór, nátrium, kálium és titán.

A felsorolt anyagokat az analizátor ezredszeres pontossággal felismeri, ezért ezeket a rúd nem tartalmazza, vagy méréshatáron aluli

mennyiségben. Felmerült egyik mérésnél olyan anyag, mint a polónium, mely a magnézium nem ismert ötvöző és szennyező anyaga, valamint a gyártástechnológia figyelembevételével nem kerülhet bele.

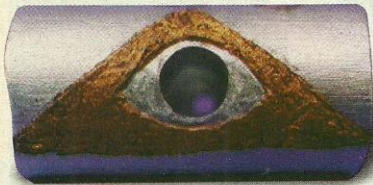
Ezt a mérési eredményt igazolták vissza a szlovák és francia kutatók is.

Japán elemzések szerint a rúd tartalmaz nitrogént, szenet és néhány ismert szennyező anyagot tízezerszázalék mennyiségben.

A kristályszerkezet-vizsgálat szabályos kristályszerkezetet mutatott, kristályok közötti – alig kimutatható – idegen anyag jelenlétével.

Mindezek alapján úgy tűnik, hogy a vizsgált rúd kivételes tisztaságú, de igen kis mennyiségben kimutatható volt egyéb anyag jelenléte is.

A harmadik laborvizsgálattal a rúd nem látható részét elemeztük

Hamisítvány egy része

röntgenkészülékkel. A három rúd-darab közül a háromszöget és göbök-tartalmazó végét világíthattuk át (a másik két darab röntgenvizsgálatát nem végezhettük el, mert Lászlót nem tudtuk meggyőzni a szükségességéről).

A gépen rögzített pozitív képeken jól látható a háromszögben lévő ovális hologramszerű fólia közép-pontja mögötti palástra merőleges, kb. kilenc mm hosszú, kb. öt mm átmérőjű szabályos forgácsolt (nem fűrt) furatban egy henger alakú kúpban végződő, magnéziumtól eltérő anyag, melynek kúpcsúcsa a hologramszerű fólia közepéig ér. A felvételeken elkülöníthető a rúd anyaga, a kilenc göb és a háromszög azonos, vagy közel azonos anyaga és a jelentősen eltérő kúp-henger.

A kúp-henger az etalon ólomtól nagyobb mértékben elnyelte a röntgensugarakat, ami nagyobb periódusszámra, illetve atomsúlyra utal.

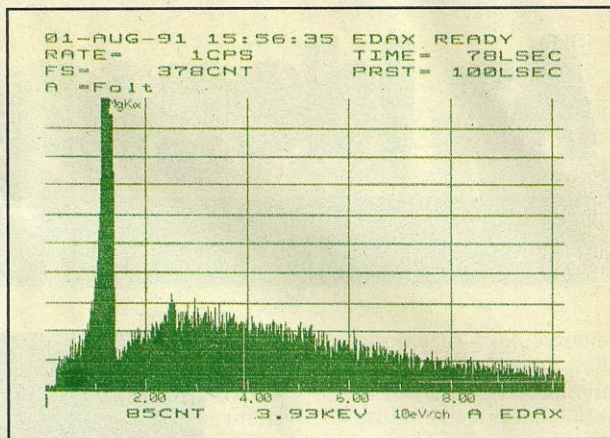
Úgy gondolom, a rúd kivételes értékét nem az anyagi összetétel je-

lenti, hanem – többek között – az, hogy nem találtunk a rúd alakjára, szerkezeti részeire, külső és belső felépítésére ésszerű funkciót. Ha használati tárgy lenne, vagy esetleg fegyver, netán telepikus hatást növelő eszköz, akkor a működése ismeretlen, és ezt mai – vagy akár a közelmúltban élt – ember nem használhatta.

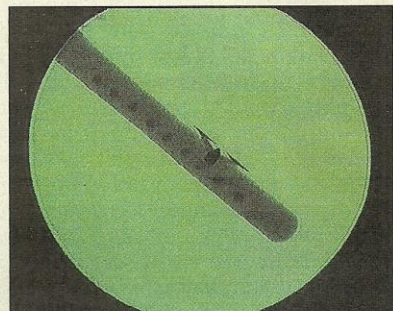
A keresztény világ kultikus tárgyainak jellegét ismerve, hasonlóságot nem találtunk, egyetlen jel kivételével, amikor egy egyenlő szárú háromszögben egy ellipszis található, ami vallásos motívumként értékelhető. Viszont, ha figyelembe vesszük, hogy a rúd csillagászati ismereteket tartalmazhat (a háromszög csúcsa a kilenc aranyszínű szabálytalan alakú kiemelkedés közül épp a harmadikra mutat, ami a naprendszer kilenc bolygója közül a harmadikat, a Földet jelezheti), akkor szerintem kizárható a kultikus tárgy, mert a vallások egyike sem tűnt ki materialista információk terjesztésével, pláne vallásos tárgykénti megőrkítésével. Hasonlóan ellentmond a rúd másik végén található ferde magasságvonalú csomka gúla alakú foszforeszkáló rész is.

Ha kultikus vagy dísz tárgynak készült, esetleg – megfelelő technológiai háttérrel – valaki buta tréfának szánta, egy fontos részlet nem stimmel. Megfelelő technikai háttér, illetve roncsolás nélkül a fólia mögötti kúp-henger nem látható, tehát értelme csak akkor lehet, ha ez a tárgy valamilyen használati eszköz.

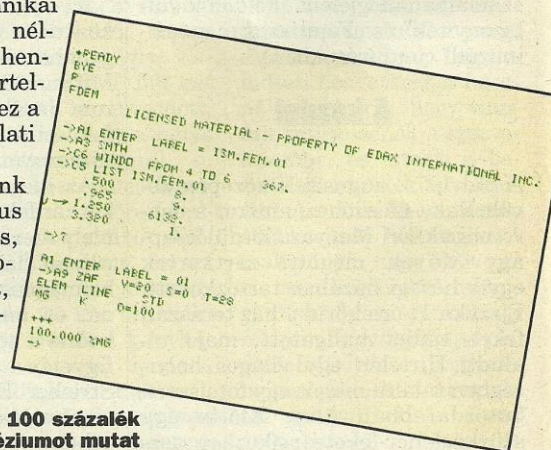
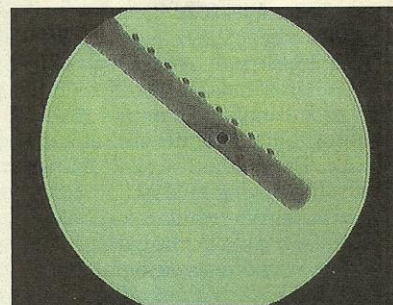
Ha eddig nem találtunk ismert funkciót, kultikus tárgynak sem alkalmas, és alkatrész vagy katonai eszköz sem lehet, akkor joggal felmerülhet az idegen eredet.

Az 1991 augusztusi mérési eredmény

Röntgen felvételek a rúdról

A mérési eredmény 100 százalék magnéziumot mutat

A hiányzó vizsgálatok

A rúd vizsgálatait könyörgések sorozata előzte meg, amikor több heti, illetve hónapos rábeszélés után hozzáférhettünk a rúd egy-egy darabjához, illetve Bakó László által továbbdarabolt szelethez. E miatt egy több hetes vizsgálatorozat több évig tartott, és a mai napig nem értünk a végére. Már régóta hibaként értékeljük azt, amikor utoljára volt nálunk a rúd három darabja, és – bízva a kutatás folytatásában – sajnos visszaadtuk azokat.

Kiss László: a rudat és az esetet körültekintően kivizsgáltattuk

Bakó László: a rudat az idegenektől kaptam

Többször nem láttuk. Bakó úr különleges birtokjogot formált a nála lévő tárgyra, mondván, ezt neki adták. A hazai kutatás történetében is ismerünk olyan esetet, amiben idegenektől kapott technikai, illetve technológiai információk kisajátítottak és ráadásul klasszikus földi fizikai hozzáolvasott (tanult) ismeretekkel szennyezve tönkretették. Legyen az tárgy, vagy információ,

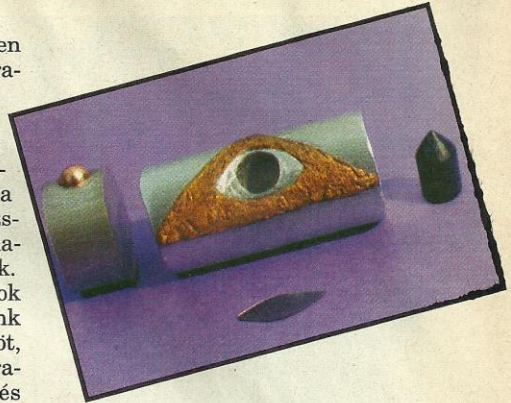
barbár – hozzá nem értő – kezekben biztosan nem okoz technikai forradalmat.

Bakó László érdeklődés nélküli elutasító magatartása miatt a háromszög, a göbök, a hologram jellegű fólia, a foszforeszkáló csonka gúla és a kúpos henger anyagvizsgálata, valamint a másik két rúddarab röntgenvizsgálata elmaradtak.

Lépéseket tettünk a rúddarabok pótlásos egyesítésére. Szereztünk nagy tisztaságú magnéziumtömböt, és kidolgoztuk a magnéziumrúd ragasztás, forrasztás és hegesztés nélküli egyesítését. Hőközléses technológia a gyűlékonyság miatt sem alkalmazható. A méretpótlásos egyesítéssel helyreállított rúd eredeti funkcióját szerettük volna vizsgálni telepatikus, radiesztéziás és egyéb hatásokkal, arra alkalmas személyek és csoportok bevonásával. Erre vágytunk a legjobban, és a legtöbb eredményt ezen kísérletektől vártuk. Azt hiszem, ez mindent megért volna.

Silány másolat

Lassan teljesen leálltunk a hiábavaló próbálkozásokkal, érveink és lehetőségeink kimerültek. Bakó László új utakat és ismerősöket keresett, ahol a története és tulajdona újdonságként hatott. Hallottunk olyan próbálkozásokról, ahol a rúd további értelmetlen roncsolásával, a fekete kúpos henger följárási mögötti felületének ütögetésével nehéz tárgyak mozgását és hőmérsékletének emelkedését sikerült elérni. Ezeket a „kísérleteket” László maga végezte, a készült videofelvétel semmi érdemleges nem látszik. Sejtettük, hogy már az értékesebbik rúdvég is a vandalizmus áldozata lett, de amit néhány évvel később láttunk, az mégis megdöbbentő volt. Sikerült rávenni a kísérletek folytatására, így ismét előkerült a rúd. Egy műanyag óradobozban. Olyan hosszúságúra darabolva, mint az óradoboz szélessége (kb. három cm). A háromszög részt kivágva, ovális fólia nélkül, megcsorbítva kaptuk meg további vizsgálatra. Anyag- és röntgenvizsgálati adatok és felvételek ismeretében hamar kiderült, hogy ez jelentősen eltér az eredeti rúdtól, olyannyira, hogy a vizsgált darab egy egyszerű hamisítvány. Azt már nem tudtuk

A silány hamisítvány

kideríteni, hogy László csináltatott egy silány másolatot, vagy akiknek odaadta, már a másolatot adták vissza. Az ügy szempontjából már teljesen mindegy volt. A Bakó-ügyet lezártuk. Többet nem hallottunk a rúdról.

Felmerülhet a kérdés, az volt-e, aminek gondoltuk, vagy egy átverés áldozatai vagyunk? Túl sok érv szól az eredeti verzió helyessége mellett. Mindjárt a legfontosabb: ebből Bakó úrnak semmilyen haszna nem volt. Sem anyagi, sem erkölcsi.

Az első ufókongresszusunkon, 1994-ben Michael Hesemann német kutató egy jelentős összeget ajánlott a rúderért, melyet László nem fogadott el. Tudomásom szerint több vételi ajánlat volt, de ragaszkodott a rúdjához.

Mellette szól az tény is, hogy a tudományos oldalról semmilyen támasztást nem kaptunk, pedig annak idején igen jelentős nyilvánosságot kapott, a híre több országba eljutott.

Bakó László rúddal kapcsolatos esete hazai és külföldi közeli találkozásokkal összehasonlítva sok hasonlóságot és átfedést tartalmaz.

Még az is a hitelessége mellett voksol, hogy hamisították is.

Így ért véget az eddigi kutatásunk legfontosabb esete. Sajnos az elkezdett vizsgálatok befejezése nélkül megnyugtató módon nem tudjuk igazolni eredeti feltevésünk helyességét.

Bízunk abban, hogy a legközelebbi esetünk kivizsgálásánál az emberi (?) tényezőket is figyelembe tudjuk venni.

Kiss László
HUFON

Magyar Ufókutató Hálózat

A 100. kép jön